

توافقنامه پاریس

Conference of the Parties Twenty-First Session

Paris, 30 November to 11 December 2015

بیست و یکمین کنفرانس سالانه متعهدین کنوانسیون تغییر آب و
هوای سازمان ملل

۳۰ نوامبر الی ۱۱ دسامبر ۲۰۱۵ - پاریس، فرانسه

سازمان حفاظت محیط زیست

معاونت محیط زیست انسانی

دفتر طرح ملی تغییر آب و هوا

دی ماه ۱۳۹۴

"توافقنامه پاریس"

- ✓ اعضای چارچوب کنوانسیون تغییر آب و هوا از این پس کنوانسیون نامیده می شود.
- ✓ پیگیری پلت فرم دوربان که برای افزایش اقدامات توسط تصمیم 1/CP.17 در کنفرانس اعضای هفدهم ایجاد شد.
- ✓ پیگیری اهداف کنوانسیون و اصول آن شامل اصل حقوق مساوی و مشترک اما مسئولیت های متفاوت و توانایی های نسبی در پرتو شرایط مختلف ملی.
- ✓ تصدیق نیاز به پاسخ موثر و نوآورانه به تهدید پدیده تغییر اقلیم بر اساس بهترین دانش علمی در دسترس
- ✓ همچنین تصدیق نیازها و شرایط خاص اعضای کشورهای در حال توسعه خصوصاً آنهایی که طبق آنچه در کنوانسیون ذکر شده است، به طور خاص نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم آسیب پذیرند.
- ✓ توجه کامل به نیازهای ویژه و موقعیت های خاص کشورهای کمتر توسعه یافته با توجه به انتقال فناوری و ایجاد
- ✓ تصدیق اینکه ممکن است اعضای نه تنها تحت تاثیر تغییر اقلیم قرار گیرند بلکه تحت تاثیر اثرات اقدامات در نظر گرفته شده در پاسخ به تغییر اقلیم قرار گیرند.
- ✓ تاکید بر ارتباط ذاتی بین اقدامات، پاسخ ها و اثرات تغییر اقلیم و دسترسی عادلانه به توسعه پایدار و فقر زدایی
- ✓ تصدیق الویت اساسی حفظ امنیت غذایی و پایان گرسنگی و آسیب پذیری ویژه سیستم تولید محصولات غذایی نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم
- ✓ توجه به ضرورت یک تحول فوری در نیروی کار و ایجاد کار و شغل مناسب و معقول مطابق با اولویت های تعریف شده توسعه ملی
- ✓ با اذعان به اینکه تغییر اقلیم یک نگرانی مشترک تمامی ابناء بشر است، اعضای باید در هنگام اقدام برای تغییر اقلیم، به توجه به تعهدات خود در زمینه حقوق بشر، حق سلامت، حقوق مردمان بومی، جوامع محلی، مهاجران، کودکان، افراد معلول و افراد آسیب پذیر و حق توسعه، همچنین برابری جنسیتی، توانمندسازی زنان و عدالت بین نسلی احترام بگذارند.
- ✓ تصدیق اهمیت حفظ و افزایش مناسب چاهک ها و مخازن گازهای گلخانه ای همانگونه که در کنوانسیون آمده است.
- ✓ توجه به حصول اطمینان از یکپارچگی تمام اکوسیستم، از جمله اقیانوس ها، و حفاظت از تنوع زیستی، که توسط برخی از فرهنگ ها به عنوان مادر زمین شناخته شده و اشاره به اهمیت مفهوم "عدالت اقلیمی" در هنگام اقدام برای پاسخ به تغییر اقلیم
- ✓ تصریح اهمیت آموزش، آگاهسازی، مشارکت، دسترسی عمومی به اطلاعات و همکاری در همه سطوح در رابطه با پاسخ به تغییر اقلیم
- ✓ تصدیق اهمیت مشارکت همه جانبه دولت ها و بازیگران مختلف، مطابق با قوانین ملی مربوطه اعضای در مقابله با تغییر اقلیم.
- ✓ همچنین تصدیق اینکه شیوه زندگی و الگوهای مصرف و تولید پایدار، به رهبری اعضای کشورهای توسعه یافته نقش مهمی را در مقابله با تغییر اقلیم بازی می کند.

توافقات تصویب شده

پیش نویس تصمیمات / CP.21

مورد 4(b) دستور کار

دستور کار دوربان برای تقویت اقدامات

تصویب پروتکل و سایر اسناد رسمی، یا نتایج توافق شده با الزامات قانونی تحت کنوانسیون و قابل اجرا برای تمام کشورها

- ✓ با توجه به اینکه تغییرات اقلیم برای جوامع انسانی یک تهدید جدی و بطور بالقوه غیرقابل بازگشت تشخیص داده شده لذا کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در حد خیلی زیادی به منظور رسیدن به اهداف نهایی کنوانسیون مورد نیاز است و بر ضرورت فوریت داشتن رسیدگی به موضوع تغییر اقلیم تأکید شده است.
- ✓ همچنین بر نیازهای ویژه و اهمیت کشورهای در حال توسعه در خصوص اینکه نسبت به پیامدهای ناشی از تغییرات اقلیمی و اقدامات سازگاری بیشتر حساس هستند، تصدیق شده و این موضوع در تصمیمات 5/CP.7, 1/CP.10, 1/CP.16, 8/CP.17 مورد توجه قرار گرفته است.
- ✓ با توجه به اینکه اختلاف قابل توجهی بین اثر جمعی ناشی از تعهدات کاهش سالانه جهانی گازهای گلخانه ای تا سال ۲۰۲۰ با مسیرهای جمعی کاهش انتشارات از طریق توقف افزایش متوسط دمای جهانی زیر ۲ درجه سانتی گراد پایین تر از سطح آن نسبت به زمان قبل از صنعتی شدن و حتی با تلاشهای بیشتر محدود کردن دما به زیر ۱٫۵ درجه سانتی گراد، وجود دارد و نیاز پرداختن به این اختلاف اهمیت زیاد و جدی دارد، نسبت به این موضوع تأکید شده است.
- ✓ تأکید شد که تقویت برنامه های مشروط و جاه طلبانه قبل از سال ۲۰۲۰ می تواند پایه و اساس محکمی را برای تقویت برنامه های برای بعد از سال ۲۰۲۰ داشته باشند.
- ✓ نیاز فوری به تقویت تأمین منابع مالی، تکنولوژی و حمایتهای ظرفیت سازی برای کشورهای در حال توسعه به شیوه ای قابل پیش بینی، در جهت افزایش عمل به اقدامات تا قبل از سال ۲۰۲۰ توسط این کشورها مورد توجه قرار گرفته و تصدیق شد.
- ✓ بر مزایای پایدار اقدامات زودتر و بلندپروازانه از جمله کاهش عمده در هزینه کاهش انتشار و اقدامات سازگاری در آینده تأکید شد.
- ✓ نیاز به ترویج دسترسی جهانی به انرژیهای پایدار در کشورهای در حال توسعه به ویژه در آفریقا، از طریق تقویت بکارگیری انرژیهای تجدیدپذیر مورد تصدیق و تأکید قرار گرفت.
- ✓ حمایت و ترویج همکاریهای منطقه ای و بین المللی به منظور بسیج کردن و پرداختن به اقدامات علیه تغییرات اقلیمی توسط تمامی کشورها، ذینفعان غیردولتی از جمله جامعه مدنی، شرکتهای خصوصی، موسسات سرمایه گذار، شهرها و سایر مقامات و جوامع محلی و مردم بومی مورد توافق قرار گرفت.

ماده ۱

۱. "کنوانسیون" به معنی کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد تغییر آب و هوا، در ۹ ماه مه ۱۹۹۲ در نیویورک است.
۲. "کنفرانس کشورهای عضو" به معنای کنفرانس کشورهای عضو کنوانسیون است.
۳. "عضو" به معنای یک عضو این توافقنامه است.

ماده ۲

۱. این توافقنامه در ارتقاء اجرای کنوانسیون، از جمله اهداف آن، تقویت واکنش جهانی نسبت به تهدید تغییر اقلیم، در زمینه توسعه پایدار و تلاش برای ریشه کن کردن فقر را در نظر دارد، از جمله:
 - الف- نگهداشتن افزایش دمای میانگین جهانی در زیر ۲ درجه سلسیوس پایینتر از سطح دما قبل از صنعتی شدن و پیگیری تلاشهایی برای محدود کردن افزایش دما تا ۱/۵ درجه زیر سطح دما قبل از صنعتی شدن، با تصدیق اینکه تهدیدات و اثرات تغییر اقلیم را به طور عمده ای کاهش خواهد داد.
 - ب- افزایش توان سازگاری با اثرات نامطلوب تغییر اقلیم و آموزش انعطاف پذیری با اقلیم و کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به طریقه ای که تولید غذا را تهدید نکند.
 - ج- ایجاد تأمین منابع مالی در راستای کم کردن انتشار گازهای گلخانه ای و توسعه انعطاف پذیری اقلیمی.
۲. این توافقنامه برای انعکاس برابری و اصل مسئولیت مشترک اما متفاوت و توانایی های مربوطه، با توجه به شرایط مختلف ملی، اجرا خواهد شد.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۲:

۱۳. مجدداً از کشورها خواسته شد تا تمامی کشورهایی که هنوز INDC خود را به دبیرخانه ارسال نکرده اند در جهت دستیابی به اهداف کنوانسیون طبق **ماده ۲** آن در اسرع وقت و پیش از بیست و دومین جلسه متعاهدین کنفرانس (نوامبر ۲۰۱۶) INDC های خود را ارسال کنند بطوریکه وضوح، شفافیت و درک INDC کشورها تسهیل شود.
۴۶. از کمیته سازگاری و گروه کارشناسی کشورهای کمتر توسعه یافته درخواست شد تا برای کمیته دائمی امور مالی و سایر موسسه های مرتبط به منظور توسعه روش ها تشریک مساعی نمایند و پیشنهادهای را برای بررسی و تصویب موارد زیر توسط متعاهدین کنفرانس در اولین نشست خود بعنوان اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس ارائه دهند:
 - الف- برداشتن قدم های لازم به منظور تسهیل بسیج کردن کشورها در جهت حمایت های مرتبط با سازگاری در کشورهای در حال توسعه، در زمینه محدود کردن متوسط افزایش دمای جهانی طبق آنچه در **ماده ۲** توافقنامه اشاره شده است.

^۱ شماره های تصمیمات ارجاعی، در واقع شماره های موجود در تصمیمات COP21 می باشند.

ب- بررسی کفایت و اثربخشی اقدامات سازگاری و همینطور حمایتها، طبق آنچه که در ماده ۷، پاراگراف ۱۴ (c) توافقنامه اشاره شده است.
۵۳. تصمیم گرفته شد که به منظور اجرای توافقنامه، منابع مالی که به کشورهای در حال توسعه ارائه می شود، بایستی موجب تقویت اجرای سیاست ها، استراتژی ها، مقررات و برنامه های کاری آن ها و اقدامات علیه تغییرات اقلیمی با توجه به هر دو موضوع کاهش و سازگاری و برای کمک به دستیابی به اهداف توافقنامه که در **ماده ۲** تعریف شده، شود.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۱۲. گزارش های مشارکت های معین ملی که توسط برخی از کشورها مطابق با تصمیم 1/CP.19 پاراگراف (b)2 ارائه شده است، مورد استقبال قرار گرفت.

۱۴. از دبیرخانه درخواست شد تا به چاپ و نشر گزارش های مشارکت های معین ملی که توسط کشورها در وب سایت دبیرخانه کنوانسیون ثبت می شود، ادامه دهد.

۱۵. مجدداً از کشورهای توسعه یافته، سازمان ها و نهادهای عملیاتی مکانیسم های مالی و یا هر سازمانی که بتواند برای تهیه و آماده سازی INDC کشورهایی که ممکن است نیاز به حمایت مالی داشته باشند کمک نماید، خواسته شد تا این کشورها را حمایت کنند.

۱۶. گزارش تحلیلی از نتایج مجموع گزارش های INDC کشورها که تا ۱ اکتبر ۲۰۱۵ ارائه شده اند و در سند FCCC/CP/2015/7 موجود است، مورد توجه قرار گرفت.

۱۷. یادآوری شد که بر اساس تخمینی که انجام شده، مجموع سطح انتشارات گازهای گلخانه ای تا سال ۲۰۲۵ و ۲۰۳۰ طبق برنامه های INDC کشورها، به اندازه ای خواهد بود که متوسط دمای زمین کمتر از ۲ درجه سانتیگراد نخواهد شد ولی میزان انتشار به سطح ۵۵ گیگاتن در سال ۲۰۳۰ خواهد رسید، لذا اشاره شد که بایستی تلاش های کاهش انتشار نسبت به آنچه در برنامه های INDC برای دوره زمانی ۲۰۲۵ و ۲۰۳۰ در نظر گرفته شده بسیار بیشتر شود تا افزایش متوسط درجه حرارت بیشتر از ۲ درجه سانتی گراد نسبت به سطح قبل از صنعتی شدن متوقف شود، بطوریکه بایستی با اقدامات کاهش، انتشار به ۴۰ گیگاتن برسد یا اینکه طبق آنچه که در گزارش ویژه در پاراگراف ۱۱ اشاره شده است، (پاراگراف ۱۱ از تصمیمات مربوط به ماده ۲) سطح انتشار به اندازه ای کاهش یابد که متوسط دما به زیر ۱/۵ درجه سانتی گراد نسبت به قبل از صنعتی شدن برسد.

۱۸. همچنین تذکر داده شد که نیازهای سازگاری کشورهای در حال توسعه در INDC آنها بیان شده است.

۱۹. از دبیرخانه درخواست شد تا گزارش تحلیلی که در مورد تمامی اطلاعات مربوط به INDC کشورها بر اساس تصمیم 1/CP.20 می باشد و در پاراگراف ۷ (پاراگراف ۷ از تصمیمات مربوط به ماده ۲) ذکر شده، را تا ۴ آوریل ۲۰۱۶ به روز نماید و تا ۲ می ۲۰۱۶ در دسترس قرار دهد.

۲۱. از هیأت بین الدول تغییرات اقلیمی (IPCC) درخواست شد تا گزارش ویژه در سال ۲۰۱۸ در خصوص پیامدهای ناشی از گرمایش جهانی به میزان ۱/۵ درجه سانتی گراد بالاتر از سطح صنعتی شدن و اینکه روند انتشار گازهای گلخانه ای جهانی تا آن سال چطور خواهد بود، را تهیه کند.

ماده ۳

چنانچه در مشارکت های معین ملی برای مقابله با تغییر اقلیم آمده است، همه اعضای موظف به انجام اقدامات بلندپروازانه ای، مطابق با بندهای ۴، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۳ و با دید دستیابی به اهداف بند دو این توافقنامه، هستند. تلاش های همه اعضای پیشرفتی را در طول زمان حاصل خواهد کرد، در عین حال تصدیق می شود که کشورهای در حال توسعه برای اجرای موثر این توافقنامه نیاز به حمایت دارند.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۳:

۳۰. از دبیرخانه درخواست شد تا سیستم ثبت موقت را در نیمه اول سال ۲۰۱۶، برای ثبت برنامه مشارکت های معین ملی کشورها مطابق با ماده ۳ توافقنامه در دسترس قرار دهد تا در طول مدتی که متعاهدین توافقنامه پاریس در زمینه روش ها و ماهیت آن ها بر اساس آنچه در پاراگراف مربوط به تصمیم ۲۹، اشاره شده تصویب کنند، در دسترس باشد.

ماده ۴

۱. به منظور دستیابی به اهداف بلندمدت دما که در ماده ۲ ارائه شده است، و هدف اعضای در مقابل رسیدن به اوج جهانی انتشار گازهای گلخانه ای در اسرع وقت و با تصدیق اینکه رسیدن به اوج انتشار برای کشورهای در حال توسعه زمان بیشتری نیاز دارد لذا متعهد به کاهش سریع انتشار بر اساس بهترین دانش موجود شوند و . برای دستیابی به تعادلی بین منابع انسانی تولید گازهای گلخانه ای و حذف گازهای گلخانه ای از طریق چاهک ها، در نیمه دوم این قرن، بر اساس عدالت، و در متن توسعه پایدار و با تلاش برای ریشه کن کردن فقر را هدف قرار دهند.
۲. هر یک از اعضای باید اهداف معین مشارکت های ملی خود که قصد دستیابی به آن دارند را به طور متوالی گزارش و ادامه دهند. اعضای باید اقدامات کاهش انتشار داخلی خود را به قصد دستیابی به مشارکت ها دنبال کنند.
۳. مشارکت های معین ملی متوالی هر یک از اعضای نشان دهنده پیشرفت آنها در مشارکت معین ملی فعلی آن ها و منعکس کننده بالاترین هدف بلندپروازانه آنها است که ممکن است که مسئولیت های مشترک اما متفاوت و توانایی های مرتبط با آن با توجه به شرایط متفاوت ملینعکس شود..
۴. اعضای کشورهای توسعه یافته باید با انجام اهداف کاهش انتشار مطلق خود، مطابق توسعه اقتصادی، به پیشگامی خود ادامه دهند. اعضای کشورهای در حال توسعه باید به طور مداوم تلاش های کاهش انتشار خود را ارتقاء دهند و برای حرکت تدریجی به سمت کاهش انتشار و یا محدودیت اهداف اقتصادی در پرتو شرایط مختلف ملی ترغیب شوند.
۵. برای اجرای این بند مطابق با بندهای ۹، ۱۰ و ۱۱، با تصدیق اینکه افزایش حمایت از اعضای کشورهای در حال توسعه اجازه

- بلندپروازی بیشتری در اقدامات را به آنها می دهد، این کشورها باید حمایت شوند.
۶. کشورهای کمتر توسعه یافته و جزایر کوچک در حال توسعه ممکن است استراتژی ها، برنامه ها و اقدامات کاهش انتشار گازهای گلخانه ای خود را بطوری که منعکس کننده شرایط آنها باشد آماده و گزارش نمایند.
۷. مزایای همراه کاهش انتشار ناشی از اقدامات سازگاری با تغییر اقلیم یا برنامه های تنوع سازی اقتصادی اعضاء، می تواند در نتایج کاهش انتشار ذیل این بند سهیم باشد.
۸. همه اعضاء در گزارش دهی مشارکت های معین ملی خود، باید اطلاعات لازم برای وضوح، شفافیت و درک را، مطابق با تصمیم CP.21 / 1 ارائه دهند.
۹. هر عضو باید مشارکت معین ملی خود را بر اساس تصمیم CP.21 / 1 و هر گونه تصمیم مربوط به کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، را هر ۵ سال یکبار گزارش نمایند و از نتایج بررسی وضعیت جهانی مورد اشاره در بند ۱۴ مطلع شوند.
۱۰. کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، باید در اولین نشست خود، چارچوب زمانی مشترکی برای مشارکت های معین ملی در نظر بگیرد.
۱۱. هر عضو ممکن است در هر زمانی مشارکت های معین ملی فعلی خود را با دید افزایش سطح بلند پروازی خود، مطابق با دستورالعمل پذیرفته شده توسط کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، تنظیم نماید.
۱۲. مشارکت های معین ملی گزارش شده توسط اعضاء، باید در سیستم ثبت عمومی که بوسیله دبیرخانه ایجاد شده است، ثبت گردد.
۱۳. اعضاء باید برای مشارکت های معین ملی خود مسئول باشند. در محاسبه انتشارات ناشی از فعالیتهای بشر و حذف آن متناسب با مشارکت های معین ملی خود، اعضاء باید صداقت محیط زیستی، شفافیت، دقت، کلیت، قابلیت قیاس و انسجام را ارتقاء داده و از محاسبه دوباره مطابق با دستورالعمل پذیرفته شده توسط کنفرانس اعضاء متعهد توافقنامه پاریس، اطمینان حاصل کنند.
۱۴. اعضاء باید در متن مشارکت های معین ملی خود، در هنگام به رسمیت شناختن و اجرای اقدامات مربوط به تعدیل تولید گازهای گلخانه ای ناشی از فعالیتهای انسانی و حذف آنها، به طور مناسبی، روش های موجود و دستورالعمل ذیل کنوانسیون، با توجه به مقررات پاراگراف ۱۳ این بند را در نظر بگیرند.
۱۵. اعضاء باید در اجرای این توافقنامه، اعضایی که در مورد اقتصاد متأثر از اثرات اقدامات مقابله ای، نگران هستند خصوصا کشورهای در حال توسعه، را مورد توجه قرار دهند.
۱۶. اعضاء، از جمله سازمان ادغام اقتصادی منطقه ای و اعضاء آن، که به یک توافق برای اقدام مشترک تحت بند ۲ این ماده دست یافته اند، باید دبیرخانه را از شرایط آن توافقنامه از جمله سطح انتشار اختصاص داده شده به هر عضو در دوره زمانی

مربوطه، در زمان گزارش مشارکت های معین ملی خود مطلع نمایند. دبیرخانه نیز به نوبه خود اعضاء و امضاء کنندگان کنوانسیون را از شرایط آن توافقنامه آگاه نماید.

۱۷. هر یک از اعضاء متعهد بهاین توافقنامه باید در قبال سطح انتشار خود، با توجه به پاراگراف ۱۶ بالا، مطابق با پاراگراف ۱۳ و ۱۴ این ماده و ماده ۱۳ و ۱۵ در توافقنامه، مسئول باشد.

۱۸. اگر اعضاء به صورت مشترک در قالب چارچوب و یا با سازمان اقتصادی منطقه ای یکپارچه که خود آن یکی از اعضاء این توافقنامه است، هر عضو سازمان اقتصادی منطقه ای یکپارچه، به صورت انفرادی یا همراه با سازمان اقتصادی منطقه ای یکپارچه عمل کنند، باید برای سطح انتشار خود همانگونه که در توافقنامه در پاراگراف ۱۶ این ماده و پاراگراف های ۱۳ و ۱۴ این ماده و ماده های ۱۳ و ۱۵ مطرح شده است، پاسخگو باشند.

۱۹. اعضاء باید برای تدوین، تنظیم و گزارش دهی بلند مدت استراتژی های کاهش انتشار گازهای گلخانه ای، با آگاهی از ماده ۲ با توجه به اصل مسئولیت های مشترک اما متفاوت خود و قابلیت های مربوطه، با توجه به شرایط مختلف ملی، در تلاش باشند.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۴:

۲۰. تصمیم گرفته شد تا نشستی در جهت تسهیل نمودن مذاکرات متعاهدین در سال ۲۰۱۸ برگزار شود تا تمامی کشورها تلاش های جمعی خود در ارتباط با توسعه اهداف بلندمدت که در **ماده ۴**، پاراگراف ۱ توافقنامه اشاره شده، را به اشتراک بگذارند و در مورد اقدامات INDC خود متعاقب با آنچه در **ماده ۴**، پاراگراف ۸ توافقنامه آمده، اطلاع دهند.

۲۳. از کشورهایی که اهداف موردنظر مشارکت ملی خود را مطابق با تصمیم 1/CP.20 برای مدت زمان تا سال ۲۰۲۵ در نظر گرفته اند، بطور اجبار خواسته شد (Argues) که برنامه جدیدی از اهداف مشارکت های معین ملی خود تا سال ۲۰۲۰ را تهیه و ارسال کنند و بعد از آن مطابق با **ماده ۴**، پاراگراف ۹ توافقنامه پاریس برای هر ۵ سال یکبار آنرا انجام دهند.

۲۴. همچنین از کشورهای که اهداف معین مشارکت های ملی خود را مطابق با تصمیم 1/CP.20 برای مدت زمان تا سال ۲۰۳۰ در نظر گرفته اند، درخواست شد (Request) که برنامه های خود را تا سال ۲۰۲۰ تهیه و ارسال کنند و اینکار را هر ۵ سال یکبار طبق **ماده ۴**، پاراگراف ۹ توافقنامه انجام دهند.

۲۵. تصمیم گرفته شد که کشورها باید برنامه مشارکت های معین ملی خود را همانطور که در **ماده ۴** توافقنامه ذکر شده، حداقل ۹ تا ۱۲ ماه پیش از (in advance) جلسه مربوط به کنفرانس متعاهدین توافقنامه پاریس ارائه دهند، تا مراحل شفاف سازی، وضوح و درک این برنامه ها (اهداف مشارکت های معین ملی) و همچنین گزارش تحلیلی که توسط دبیرخانه تهیه خواهد شد، تسهیل شود.

۲۹. همچنین از ارکان فرعی اجرایی درخواست شد تا روش ها و کیفیت بهره برداری و استفاده از سیستم ثبت همگانی را که در **ماده ۴** پاراگراف ۱۲ توافقنامه اشاره شده است را توسعه دهد تا در اولین جلسه کنفرانس اعضاء کشورهای متعاهدین توافقنامه پاریس مورد بررسی و تصویب قرار گیرد.

۳۱. از گروه کاری APA درخواست شد تا رویه رویکردهای تحت کنوانسیون و همینطور اسناد حقوقی مرتبط با آن را بطور مناسبی در جهت راهنمایی برای بررسی برنامه های مشارکت های معین ملی کشورها همانطور که در ماده ۴، پاراگراف ۱۳ اشاره شده، به دقت شرح دهد تا در جلسه اول متعاهدین توافقنامه پاریس مورد بررسی و تصویب قرار گیرد بطوریکه از شفافیت موارد زیر نیز اطمینان حاصل شود:

الف- کشورها بایستی میزان انتشارات ناشی از فعالیت های انسانی و کاهش آن را مطابق با روش ها و معیارهای مشترک که توسط IPCC مورد قبول است و توسط متعاهدین توافقنامه پاریس هم تصویب شده، محاسبه نمایند.

ب- کشورها بایستی از پایداری روش ها از جمله روش های پایه در ارتباط با گزارش ها و اجرای برنامه های مشارکت های معین ملی اطمینان حاصل کنند.

ج- کشورها تلاش کنند که در خصوص تمامی بخش ها، موجودی انتشار ناشی از فعالیت های انسانی و کاهش آن ها را در برنامه مشارکت های معین ملی خودشان در نظر بگیرند.

د- کشورها باید یک توضیحی نسبت به اینکه چرا برخی از بخش های انتشار و کاهش ناشی از فعالیت های انسانی را در نظر نگرفته اند ارائه نمایند.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۳۲. مقرر شد تا کشورها دستورالعملی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۳۱ ذکر شده را در دومین و واپسین برنامه اهداف مشارکت های معین ملی خود بکار ببرند و برخی از کشورها ممکن است که این دستورالعمل را در اولین اهداف موردنظر مشارکت ملی خود استفاده کنند.

۲۲. از کشورها خواسته شد تا اولین گزارش مشارکت های معین ملی خود را قبل از مراحل مربوط به پذیرش، تصویب و الحاق به توافقنامه پاریس در کشور خود، ارسال کنند و اگر کشوری قبلاً گزارش اهداف مشارکت های معین ملی خود را، قبل از ملحق شدن به توافقنامه ارسال کرده، می بایست از تمامی قوانین آن رضایت داشته باشد مگر اینکه آن کشور در غیراینصورت تصمیم دیگری بگیرد.

۲۶. از گروه کاری APA درخواست می شود تا رهنمودهای بیشتری را در خصوص خصوصیات و ترکیب برنامه های مشارکت های معین ملی ایجاد کند تا در جلسه اول کنفرانس اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس بررسی و تصویب شود.

۲۷. موافقت شد تا اطلاعات مرتبط با اهداف مشارکت های معین ملی کشورها به منظور تسهیل نمودن شفاف سازی، وضوح و درک آن ها که می تواند شامل موارد خاصی باشد، تهیه شود. از جمله این موارد عبارتند از: اطلاعات قابل سنجش مانند دوره یا مدت زمان اجرای برنامه ها، دامنه و وسعت برنامه، مراحل برنامه ریزی، مفروضات و رویکردهای روش ها حتی برای آن هایی که گازهای گلخانه ای ناشی از فعالیت های انسانی را برآورد می کنند، و موارد رفع آن، همینطور از جمله اینکه کشورها چطور برنامه های مشارکت های معین ملی را با توجه به شرایط ملی خود بعنوان منصفانه یا بلندپروازانه در نظر می گیرند و چطور در جهت دستیابی به اهداف کنوانسیون مشارکت خواهند کرد.

۲۸. از گروه کاری ویژه توافقنامه پاریس درخواست شد تا در مورد اطلاعات تهیه شده توسط کشورها رهنمودهای بیشتری را به منظور تسهیل وضوح، شفافیت و درک گزارش های مشارکت های معین ملی ارائه دهد تا به منظور بررسی و تصویب آن ها توسط اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس در اولین نشست خود ارائه شود.

۳۳. همچنین تصمیم گرفته شد که انجمن پیامدهای ناشی از اجرای اقدامات سازگاری تحت ارکان فرعی کنوانسیون باید ادامه یابد و بایستی در راستای توافقنامه عمل نماید.

۳۴. علاوه بر این تصمیم گرفته شد که ارکان فرعی و علمی-فنی و ارکان فرعی اجرایی باید پیشنهادات خود را برای بررسی و تصویب در اولین جلسه اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس ارائه دهند این نظرات در مورد روش ها، برنامه کاری و عملکرد انجمن پیامدهای ناشی

از اجرای اقدامات سازگاری به منظور پرداختن به اثرات ناشی از اقدامات سازگاری تحت توافقنامه از طریق تقویت همکاری مابین کشورها در خصوص درک اثرات ناشی از اقدامات کاهش تحت توافقنامه و تبادل اطلاعات، تجربیات و بهترین اقدامات کشورها به منظور افزایش انعطاف پذیری آن ها در برابر این اثرات است.

۳۶. از کشورها درخواست شد تا استراتژی های توسعه کاهش کربن را برای طولانی مدت، تا سال ۲۰۲۰ برای دبیرخانه ارسال کنند و از دبیرخانه خواسته شد تا این استراتژی های ارسال شده به دبیرخانه را در وب سایت منتشر کند.

ماده ۵

۱. اعضاء باید نسبت به حفظ و افزایش چاهک ها و منابع ذخیره گازهای گلخانه ای، مندرج در ماده ۴ پاراگراف (d) کنوانسیون از جمله جنگل ها اقدام نمایند.
۲. اعضاء به اقدام جهت پیاده سازی و حمایت از جمله از طریق پرداخت های مبتنی بر پی آمدها، چارچوب فعلی دستورالعمل ها و تصمیمات پذیرفته شده قبلی کنوانسیون برای: رویکردهای سیاسی و انگیزه های مثبت جهت اقدامات مرتبط با کاهش انتشار ناشی از جنگل زدایی و تخریب جنگل ها و نقش حفاظت، مدیریت پایدار و افزایش ذخایر کربن جنگل ها در کشورهای در حال توسعه و رویکردهای سیاسی جایگزین از قبیل رویکردهای مشترک کاهش انتشار و سازگاری، برای مدیریت صحیح و پایدار جنگل ها، با تاکید بر اهمیت ترغیب مزایای غیر کربنی مرتبط با این چنین روش هایی، تشویق شده اند.

ماده ۶

۱. اعضاء تصدیق می کنند که بعضی برای اجرای مشارکت های معین ملی خود، برای پذیرش اهداف بلندپروازانه بیشتر در اقدامات کاهش انتشار و سازگاری و ترویج توسعه پایدار و یکپارچگی محیط زیستی همکاری داوطلبانه را انتخاب می نمایند.
۲. اعضاء باید ضمن مشارکت در رویکردهای همکاری های داوطلبانه که شامل استفاده از نتایج انتقال بی المللی کاهش انتشار در قبال مشارکت های معین ملی است، توسعه پایدار و اطمینان از یکپارچگی و شفافیت محیط زیست را، از جمله در اداره امور ترویج نمایند و باید برای اطمینان حساسی قوی، با اجتناب از شمارش دوباره و مطابقت با رهنمودهای تصویب شده توسط کنفرانس کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس را بکار گیرند.
۳. استفاده از نتایج کاهش انتشار منتقل شده بین المللی برای دستیابی به مشارکت های معین ملی باید داوطلبانه و مورد تایید اعضاء شرکت کننده باشد.
۴. یک مکانیسم مشارکت برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و حمایت از توسعه پایدار، تحت اختیار و راهنمایی کنفرانس

- اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس برای استفاده اعضا به طور داوطلبانه بنا شده است. این مکانیسم باید توسط یک بدنه ذیل اعضا متعاقد توافقنامه پاریس مورد نظارت قرار گیرد و باید به قصد:
- الف- ارتقاء کاهش انتشار گازهای گلخانه ای در ضمن توسعه پایدار
 - ب- تشویق و تسهیل مشارکت در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای نهادهای عمومی و خصوصی مورد تایید هر عضو
 - ج- مشارکت در کاهش سطح انتشار گازهای گلخانه ای کشور میزبان که از فعالیت های کاهش انتشاری که منتج به کاهش انتشار می شود، سود خواهد برد، می تواند برای تحقق بخشیدن به مشارکت های معین ملی، توسط سایر اعضا مورد استفاده قرار گیرد.
 - د- ارائه یک کاهش انتشار کلی در تولید گازهای گلخانه ای جهانی
۵. کاهش های انتشار منتج از مکانیسم ذکر شده در پاراگراف ۴ این ماده، در صورتی که توسط عضو دیگر برای نشان دادن دستیابی به مشارکت های معین ملی، مورد استفاده قرار گیرد، نباید توسط کشور میزبان مورد استفاده قرار گیرد.
۶. اعضا متعاقد توافقنامه پاریس باید مطمئن شود که یک سهمی از درآمد حاصل از فعالیت های ذیل مکانیسم مورد اشاره در پاراگراف ۴ این ماده، برای پوشش هزینه های اداری، همچنین برای کمک به تامین هزینه های سازگاری کشورهای در حال توسعه که به طور خاص نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم آسیب پذیر هستند، استفاده شود.
۷. کنفرانس اعضا متعاقد توافقنامه پاریس باید قوانین، شروط و روش های مکانیسم مورد اشاره در پاراگراف ۴ این ماده را در اولین جلسه خود اتخاذ نماید.
۸. اعضا اهمیت دسترسی به روش های غیر مبتنی بر بازاری که یکپارچه، جامع و متوازن است را، در راستای اجرای مشارکت های معین ملی خود در بستر توسعه پایدار و فقر زدایی به طریقی هماهنگ و موثر، از جمله کاهش انتشار، سازگاری، تامین مالی، انتقال فناوری و ظرفیت سازی به طور مناسب برای کمک به اعضا، تصدیق کردند.
- این روش ها با هدف است:
- الف- ترغیب به کاهش انتشار و سازگاری بلندپروازانه
 - ب- افزایش مشارکت بخش های خصوصی و عمومی در اجرای مشارکت های معین ملی و
 - ج- ایجاد فرصتهایی برای هماهنگی مابین اسناد و تمهیدات موسسات مربوطه
۹. به موجب این سند برای ترغیب روش های مبتنی بر غیر بازار مندرج در پاراگراف ۸ این ماده، چارچوبی برای روش های مبتنی بر غیربازار، جهت توسعه پایدار تعریف شده است.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۶:

۳۷. از ارکان فرعی و ارکان علمی-فنی کنوانسیون درخواست شد تا دستورالعمل اشاره شده در **ماده ۶**، پاراگراف ۲ توافقنامه را تکمیل و توسعه دهد تا در اولین جلسه اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس بررسی و تصویب شود و اطمینان بخشد که از دوباره کاری ها در خصوص اساس گزارش های تنظیم شده توسط کشورها خصوصا در مورد هم انتشار ناشی از فعالیت های انسانی و هم در مورد منابع تولید و منابع جذب آن ها که توسط گزارش های مشارکت های معین ملی آن ها ذیل توافقنامه تهیه شده است، اجتناب شده است.

۳۸. پیشنهاد شد تا اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس روش ها و کیفیت مکانیسم ها را تحت **ماده ۶**، پاراگراف ۴ توافقنامه در اولین جلسه خود بر اساس موارد زیر تعیین کند:

الف- مشارکت های داوطلبانه مجاز که هر کشوری درگیر آن شده است،

ب- مزایای طولانی مدت، واقعی و قابل اندازه گیری مربوط به کاهش انتشارات،

ج- حوزه مشخص فعالیت ها،

د- کاهش میزان انتشار اضافی که به هر طریقی به هر حال قرار است اتفاق بیافتد،

ه- تاییدیه و صدور گواهینامه ناشی از اقدامات کاهش انتشار توسط نهادهای عملیاتی (نهادهای معین شده)،

و- تجارب بدست آمده توسط مکانیسم های موجود و رویکردهایی که تحت کنوانسیون اتخاذ شده و اسناد حقوقی مرتبط با آن.

۳۹. از ارکان فرعی علمی-فنی درخواست شد تا قوانین، روش ها و فرآیندهای مکانیسم هایی که در پاراگراف ۳۸ اشاره شد را توسعه و بسط دهد تا در جلسه نخست اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس مورد بررسی و تصویب قرار گیرد.

۴۰. همچنین از ارکان فرعی علمی-فنی درخواست شد تا برنامه کاری تحت چارچوب رویکردهای مبتنی بر غیر بازار و در جهت توسعه پایدار را که در **ماده ۶**، پاراگراف ۸ توافقنامه اشاره شده را با هدف بررسی چگونگی افزایش ارتباط و ایجاد همکاری مابین کشورها را در مورد موضوعاتی از جمله کاهش انتشار، سازگاری، منابع مالی، انتقال فناوری و ظرفیت سازی و چگونگی تسهیل نمودن اجرای آن ها و هماهنگی رویکردهای مبتنی بر غیربازار را تهیه کند.

۴۱. علاوه بر این از ارکان فرعی علمی-فنی درخواست شد تا پیش نویس تصمیمات در خصوص برنامه کاری که در پاراگراف ۴۰ اشاره شده را با توجه به دیدگاه های کشورها و به منظور بررسی و تصویب در اولین جلسه اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس ارائه دهد.

۸۳ اطمینان حاصل شود تا در کشورهای متعهد، ظرفیت سازی در بخش های مربوط به آموزش، تحصیلات و آگاه سازی عمومی (همانطور که در **ماده ۶** کنوانسیون و **ماده ۱۲** توافقنامه توافقنامه مطرح گردیده است) به اندازه کافی لحاظ می شود.

ماده ۷

۱. به موجب این سند اعضای در خصوص افزایش ظرفیت سازگاری، تقویت انعطاف پذیری و کاهش آسیب پذیری نسبت به تغییر اقلیم با دیدگاه مشارکت در توسعه پایدار و اطمینان از واکنش سازگاری مناسب در رابطه با هدف دمایی مندرج در ماده ۲، اهداف جهانی سازگاری را بنا گذاشتند.
۲. اعضای تصدیق کردند که سازگاری یک چالش جهانی در ابعاد محلی، ایالتی، ملی، منطقه ای و بین المللی است که جزء کلیدی است که به واکنش بلند مدت نسبت به تغییر اقلیم، برای محافظت از مردم، معیشت و اکوسیستم ها، با در نظر گرفتن

- نیازهای مبرم و فوری اعضای کشورهای در حال توسعه که به طور خاص نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم آسیب پذیر هستند، کمک می کند.
۳. تلاش های سازگاری کشورهای در حال توسعه باید مطابق با رویه های اتخاذ شده توسط کنفرانس اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باشد.
۴. اعضای تصدیق می کنند که در حال حاضر نیاز به سازگاری مهم است و میزان کاهش انتشار بیشتر می تواند نیاز به اقدامات سازگاری بیشتر را کاهش دهد، و در نتیجه هزینه های مربوط به اقدامات سازگاری بیشتر را کاهش دهد.
۵. اعضای اذعان می دارند که سازگاری باید رویکردی کشور محور، جنسیت محور، مشارکتی و شفاف را با توجه به گروه های حساس، جوامع و اکوسیستم ها دنبال کند و باید بر پایه بهترین دانش در دسترس و با راهنمایی آن، و دانش گذشته، دانش بومی مردم و سیستم های دانش محلی، با توجه به یکپارچه سازی سازگاری در سیاست ها و اقدامات اجتماعی و اقتصادی و محیط زیستی به گونه ای مناسب باشد.
۶. اعضای اهمیت حمایت و همکاری های بین المللی در اقدامات سازگاری با در نظر گرفتن نیازهای اعضای کشورهای در حال توسعه، به ویژه گروه هایی که به طور خاص نسبت به اثرات نامطلوب تغییرات اقلیم آسیب پذیرند، را تصدیق نمودند.
۷. اعضای باید همکاری های خود را در خصوص ارتقاء اقدامات سازگاری با توجه به چارچوب برنامه کاری سازگاری کانکون و همچنین با توجه به موارد ذیل تقویت کنند:
- الف- مشارکت اطلاعات، اقدامات مناسب، تجربیات و درس های فراگرفته شده، همچنین علوم مرتبط، برنامه ریزی ها، سیاست ها و اجرای اقدامات مرتبط با سازگاری به طور مناسب،
- ب- تقویت ترتیبات نهادی، از جمله آنچه ذیل کنوانسیون توافق نموده اند، برای حمایت از تلفیق اطلاعات و دانش و تدارک حمایت فنی و راهنمایی اعضا.
- ج- تقویت دانش علمی در خصوص تغییر اقلیم از جمله تحقیقات، مشاهدات سیستماتیک سامانه اقلیم و سیستم های هشدار گرمایش زود هنگام، به طریقی که موسسات خدماتی مرتبط با تغییر اقلیم آگاه و تصمیم سازان مورد حمایت قرار گیرند. و خدمات تغییر اقلیم، آگاه شوند.
- د- کمک به کشورهای در حال توسعه برای شناسایی شیوه های سازگاری موثر، ضرورت سازگاری، الویت ها، حمایت ارائه شده و دریافت شده برای اقدامات و تلاش های سازگاری و چالش ها و شکاف ها، در یک طریقه منسجم همراه با ارتقاء اقدامات مناسب.
- ه- بهبود اثربخشی و دوام اقدامات کاهش انتشار.
۸. سازمان ها و آژانس های تخصصی سازمان ملل متحد، به حمایت از تلاش های اعضای برای اجرای اقدامات مورد اشاره در

- پاراگراف ۷ این ماده، و با توجه به مفاد پاراگراف ۵ آن ترغیب می شوند.
۹. هر عضوی باید به طور مناسب، در فرایندهای برنامه ریزی سازگاری و اجرای اقدامات، از جمله توسعه یا بهبود مشارکت ها، سیاست ها و برنامه های مربوطه که می تواند شامل:
- الف- اجرای اقدامات، تعهدات و یا فعالیت های سازگاری
- ب- فرایندهای تنظیم یا اجرای برنامه های ملی سازگاری
- ج- ارزیابی اثرات تغییر اقلیم و آسیب پذیری با توجه به اقدامات اولویت بندی شده اقدامات تعیین ملی، با در نظر گرفتن افراد، مکان ها و اکوسیستم های آسیب پذیر
- د- نظارت و ارزیابی و اطلاع از سیاست ها، طرح ها و اقدامات؛ برنامه های سازگاری، و
- ه- ایجاد انعطاف پذیری در سیستم های اجتماعی و اقتصادی و محیط زیستی، از جمله از طریق تنوع اقتصادی و مدیریت پایدار منابع طبیعی
۱۰. هر عضو باید به طور مناسب، گزارش سازگاری را ارائه و بطور دوره ای آن را به روزرسانی کند و ممکن است الویت های آن، نیازهای حمایتی و اجرایی، اقدامات و برنامه ها، بدون ایجاد هرگونه بار اضافی برای کشورهای در حال توسعه باشد.
۱۱. گزارش سازگاری مورد اشاره در پاراگراف ۱۰ این ماده باید به عنوان یک جزء از سایر گزارشات یا اسناد یا در رابطه با آن ها، از جمله برنامه ملی سازگاری، به صورت دوره ای، به طور مناسب، به روزرسانی و ثبت شود.
۱۲. گزارشات سازگاری اشاره شده در بند ۱۰ این ماده، باید در سیستم ثبت عمومی که توسط دبیرخانه ایجاد شده است، ثبت گردد.
۱۳. حمایت مداوم و افزایش بین المللی باید به اعضای کشورهای در حال توسعه برای اجرای بندهای ۷، ۹، ۱۰ و ۱۱ این ماده، مطابق با مقررات ماده های ۹، ۱۰ و ۱۱ فراهم گردد.
۱۴. اقدامات جهانی که در ماده ۱۴ اشاره شده باید، موارد دیگری از جمله موردهای زیر را در برگیرد
- الف) شناسایی اقدامات سازگاری اعضای کشورهای در حال توسعه.
- ب) ارتقاء اجرای اقدام سازگاری با توجه به گزارشات سازگاری مورد اشاره در بند ۱۰ این ماده؛
- ج) بررسی کیفیت و اثربخشی سازگاری و حمایت ارائه شده برای سازگاری؛ و
- د) بررسی پیشرفت کلی در رسیدن به هدف جهانی سازگاری مورد اشاره در بند ۱ این ماده

تصمیمات ارجاعی به ماده ۷:

۴۲. از کمیته سازگاری و گروه کارشناسی کشورهای کمتر توسعه یافته درخواست شد تا در زمینه چگونگی پیشرفت های مشترک به شناسایی تلاش هایی که کشورهای در حال توسعه انجام داده اند، بپردازند، مطابق با آنچه در **ماده ۷**، پاراگراف ۳ توافقنامه اشاره شده و آنچه در اولین نشست اعضای متعهد توافقنامه پاریس برای در نظر گرفتن تصمیمات پیشنهاد شد.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۴۳. از کمیته سازگاری خواسته شد تا موارد زیر و دومین برنامه کاری خود، با توجه به پیشنهادهای که در اولین جلسه اعضای متعهد کنوانسیون طبق توافقنامه پاریس ارائه شده است را در نظر بگیرد:

الف- برنامه های کاری سازگاری موسسات تحت کنوانسیون را در سال ۲۰۱۷، با دیدگاه شناسایی راه هایی برای تقویت ارتباط کاری آن ها با هم و بطور مناسب و به منظور تطابق کافی با ضرورت های کشورها، بازبینی کند.

ب- شناسایی روش هایی برای ارزیابی نیازهای سازگاری با دیدگاه کمک به کشورهای در حال توسعه بدون اینکه بار اضافی به آن ها تحمیل شود.

۴۴. از تمامی موسسات مرتبط با سازمان ملل و موسسات مالی منطقه ای، ملی و بین المللی درخواست شد تا اطلاعات لازم در خصوص چگونگی توسعه کمک ها و برنامه های تأمین مالی در زمینه تغییر اقلیم از جمله اقدامات سازگاری و اصلاح تغییر اقلیمی را به کشورها از طریق دبیرخانه تهیه کنند.

۴۵. از کشورها خواسته شد تا به منظور تقویت همکاری های منطقه ای در خصوص سازگاری در جایگاه مناسب و ضروری است، مراکز و شبکه های منطقه ای را خصوصا در کشورهای در حال توسعه ایجاد نمایند (با توجه به تصمیم 1/CP.16 پاراگراف ۱۳).

۴۶. از کمیته سازگاری و گروه کارشناسی کشورهای کمتر توسعه یافته درخواست شد تا برای کمیته دائمی امور مالی و سایر موسسه های مرتبط به منظور توسعه روش ها تشریک مساعی نمایند و پیشنهادهای را برای بررسی و تصویب موارد زیر توسط متعاهدین کنفرانس در اولین نشست خود بعنوان اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس ارائه دهند:

الف- برداشتن قدم های لازم به منظور تسهیل بسیج کردن کشورها برای حمایت های مرتبط با سازگاری در کشورهای در حال توسعه و در زمینه محدود کردن متوسط افزایش دمای جهانی طبق آنچه در **ماده ۲** توافقنامه اشاره شده است،

ب- بررسی کفایت و اثربخشی اقدامات سازگاری و همینطور حمایت ها، طبق آنچه که در **ماده ۷** پاراگراف ۱۴ (c) توافقنامه اشاره شده است.

۴۷. علاوه از صندوق سبز اقلیم درخواست شد تا ارائه کمک به کشورهای کمتر توسعه یافته و سایر کشورهای در حال توسعه، برای اینکه بتواند برنامه های ملی سازگاری خود را تدوین کنند را تسریع نماید، مطابق با تصمیم 1/CP.16 و 5/CP.17 و همچنین برای اجرای بعدی سیاست ها، پروژه ها و برنامه های مشخص شده این کشورها نیز این کمک ها را تسریع نماید.

ماده ۸

۱. اعضای اهمیت پیش گیری، به حداقل رساندن و مقابله با ضرر و خسارت ناشی از اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا، از جمله رویدادهای شدید آب و هوایی و حوادث تدریجی و نقش توسعه پایدار در کاهش خطر ضرر و خسارت را اذعان می دارند.
۲. دستور العمل و اختیارات مکانیسم بین المللی در خصوص ضرر و خسارت ناشی از اثرات نامطلوب تغییر آب و هوا باید در جلسه بعدی کنفرانس اعضای کشورهای متعاهدین توافقنامه پاریس مورد بحث قرار گیرد و ممکن است همانگونه که در کنفرانس اعضای کشورهای متعاهدین توافقنامه پاریس تصمیم گیری شد تقویت شده یا ارتقاء یابد.
۳. اعضای باید برپایه همکاری و تسهیل، با توجه به ضرر و خسارت ناشی از اثرات نامطلوب تغییر اقلیم، درک، اقدام و حمایت

خود از مکانیسم بین المللی ورشو را ارتقاء دهند.

۴. بنابراین عرصه های همکاری و تسهیل در جهت ارتقاء درک، اقدام و حمایت ممکن است شامل موارد زیر باشد:

(الف) سیستم های پیش هشدار

(ب) سازماندهی فوری

(پ) حوادث تدریجی

(ت) رویدادهایی که ممکن است ضرر و خسارت را دائمی و برگشت ناپذیر نماید.

(ث) مدیریت و ارزیابی جامع خطرات

(ج) تسهیلات بیمه خطر، ادغام بیمه اقلیمی و سایر راه حل های بیمه ای

(چ) ضررهای غیر اقتصادی

(ح) انعطاف پذیری جوامع، معیشت و اکوسیستم ها

۵. مکانیسم بین المللی ورشو باید با بدنه های موجود و گروه های کارشناسی ذیل توافقنامه، همچنین بدنه های کارشناسی و سازمان های مرتبط خارج از توافقنامه همکاری نماید.

تصمیمات مرتبط با ماده ۸:

۴۸. تصمیم گیری شد تا مکانیسم بین المللی ورشو در خصوص خسارات و زیان های ناشی از تغییر اقلیم پس از بررسی و بازبینی آن در سال ۲۰۱۶ ادامه یابد.

۴۹. از کمیته اجرایی مکانیسم بین المللی ورشو درخواست شد تا یک موسسه ای برای انتقال ریسک که بعنوان مخزنی برای اطلاعات در مورد بیمه و انتقال ریسک باشد را ایجاد نماید تا بدین ترتیب تلاش کشورها در جهت توسعه و اجرای استراتژی های مدیریت جامع ریسک تسهیل شود.

۵۰. همچنین از کمیته اجرایی مکانیسم بین المللی ورشو درخواست شد تا با توجه به رویه ها و تعهدات خود، یک کارگروه ویژه برای اجرا و طراحی کارها و حل آن ها ایجاد نماید، بطوریکه مناسب چارچوب و گروه کارشناسی کنوانسیون از جمله کمیته سازگاری و کمیته کارشناسی کشورهای کمتر توسعه یافته و بعلاوه مناسب سازمان های مرتبط و سایر بدنه های کارشناسی خارج از کنوانسیون باشد تا نظرات و پیشنهادات برای رویکردهای یکپارچه به منظور جلوگیری و به حداقل رساندن پیامدهای نامطلوب تغییر اقلیم توسعه داده شود.

۵۱. سپس از کمیته اجرایی مکانیسم بین المللی ورشو درخواست شد تا در جلسه بعدی به منظور بهره برداری مقرراتی که در دو پاراگراف های ۴۹ و ۵۰ اشاره شد، کار خود را آغاز نماید و عملکرد پیشرفت کاری خود را در گزارش سالانه ارائه دهد.

۵۲. همه کشورها موافقت کردند که **ماده ۸** توافقنامه الزام آور نیست و یا مبنایی برای هر گونه مسئولیت یا جبران خسارت محسوب نمی شود.

ماده ۹

۱. کشورهای توسعه یافته باید منابع مالی، برای حمایت از کشورهای در حال توسعه، با در نظر گرفتن هر دو بخش کاهش انتشار و سازگاری، در کنار وظایف فعلی خود فراهم نمایند.
۲. بقیه اعضا برای فراهم نمودن یا ادامه این قبیل حمایت های داوطلبانه ترغیب می شوند.
۳. به عنوان بخشی از تلاش های جهانی، کشورهای توسعه یافته باید پیشرو بودن در انتقال منابع مالی اقلیمی از طریق منابع، ابزار و راه های مختلف را، با توجه به اهمیت نقش منابع مالی عمومی، از طریق فعالیت های مختلف شامل حمایت استراتژی های کشور محور و با در نظر گرفتن الویت های کشورهای در حال توسعه، ادامه دهند. این چنین نقل و انتقالات منابع مالی اقلیمی باید نشان دهنده پیشرفتی فراسوی فعالیت های پیشین باشد.
۴. تأمین منابع مالی بیشتر، با در نظر گرفتن نیاز به منابع عمومی و کمک های بلا عوض برای سازگاری، باید با هدف دستیابی به تعادل میان کاهش انتشار و سازگاری و با در نظر گرفتن استراتژی های کشور محور و الویت ها و نیازهای کشورهای در حال توسعه، خصوصاً آنهایی که به طور خاص نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم آسیب پذیرند و دارای محدودیت های ظرفیتی قابل توجهی هستند، از قبیل کشورهای کمتر توسعه یافته و ایالات جزیره ای کوچک، باشد.
۵. اعضا کشورهای توسعه یافته باید هر دو سال یکبار گزارشی که نشان دهنده اطلاعات کمی و کیفی مرتبط با بندهای ۱ و ۳ این ماده است را در صورت امکان به صورت کاربردی، شامل سطوح پیش بینی شده و منابع مالی عمومی، که برای کشورهای در حال توسعه فراهم شده است را ارائه نمایند.
۶. وضعیت جهانی اقدامات اشاره شده در ماده ۱۴، باید اطلاعاتی را که مرتبط با فعالیت های مالی اقلیم می باشند و توسط اعضا کشورهای توسعه یافته و یا بدنه های توافقنامه تهیه شده اند را در نظر بگیرد.
۷. کشورهای در حال توسعه باید اطلاعات شفاف و نامتناقض در خصوص حمایت های فراهم شده و انتقال یافته به اعضا کشورهای در حال توسعه از طریق درآمدهای عمومی را، هر دو سال یکبار مطابق با رویه ها، روش ها و دستورالعمل های مورد قبول اولین جلسه کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، همانگونه که در ماده ۱۳ پاراگراف ۱۳ تصریح شده است، تهیه نمایند. سایر اعضا نیز به انجام این کار ترغیب شده اند.
۸. ساز و کار مالی کنوانسیون، از جمله نهادهای عملیاتی، باید به عنوان ساز و کار مالی این توافقنامه خدمت کنند.
۹. موسسات در خدمت این توافقنامه از جمله نهادهای عملیاتی ساز و کار مالی کنوانسیون، باید دسترسی کشورهای در حال توسعه، به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته و ایالات جزیره ای کوچک، به منابع مالی کارآمد را از طریق روش های ساده

مورد تایید و تقویت تسهیل نمودن حمایت ها از کشورهای در حال توسعه در زمینه راهبردها و برنامه های ملی اقلیم آنها را تضمین نمایند.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۹:

۵۴. همچنین تصمیم گرفته شد که مطابق با **ماده ۹**، پاراگراف ۳ توافقنامه، کشورهای توسعه یافته ای که قصد دارند اهداف بسیج جمعی فعلی خود را تا سال ۲۰۲۵ در زمینه اقدامات معنی دار کاهش انتشار و شفافیت اجرای آن ها ادامه دهند، اعضاء متعهد توافقنامه پاریس قبل از سال ۲۰۲۵ بایستی یک هدف جدید با کیفیتی مشخص و با حداقل تأمین مالی ۱۰۰ میلیارد دلار برای هر سال را با در نظر گرفتن نیازها و اولویت های کشورهای در حال توسعه تعیین کنند.

۵۶. تصمیم گرفته شد فرایند شناسایی اطلاعاتی که توسط کشورها تهیه می شود، مطابق با آنچه در **ماده ۹** پاراگراف ۵ توافقنامه و بر اساس پیشنهاداتی که در اولین جلسه اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس برای بررسی و تصویب اعضاء ارائه شد، در بیست و دومین کنفرانس آغاز شود.

۵۷. همچنین تصمیم گرفته شد اطمینان حاصل شود تا ارائه اطلاعات بر طبق **ماده ۹**، پاراگراف ۷ توافقنامه بایستی مطابق با رویه ها و دستورالعمل های اشاره شده در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۶ باشد.

۵۸. از ارکان فرعی و علمی- فنی درخواست شد تا روش های ارزیابی منابع مالی که بواسطه مشارکت های عمومی تهیه و مدیریت شده اند را مطابق با **ماده ۹**، پاراگراف ۷ توافقنامه برای در نظر گرفتن در جلسه بیست و چهارم کنفرانس اعضاء (نوامبر ۲۰۱۸) توسعه دهد با این دید که توصیه های لازم برای بررسی و تصویب در اولین نشست اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس ایجاد شود.

۹۶. همچنین، از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می شود، در زمان بهبود رویه ها، روش ها و دستورالعمل هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، سطح شفافیت از حمایت های ایجاد شده را، مطابق **ماده ۹** توافقنامه، بهبود بخشد؛

دیگر تصمیمات مرتبط:

۵۳. تصمیم گرفته شد که به منظور اجرای توافقنامه، منابع مالی که به کشورهای در حال توسعه ارائه می شود بایستی موجب تقویت اجرای سیاست ها، استراتژی ها، مقررات و برنامه های کاری آن ها و اقدامات علیه تغییر اقلیم با توجه به هر دو موضوع کاهش و سازگاری و برای کمک به دستیابی به اهداف توافقنامه که در **ماده ۲** تعریف شده، شود.

۵۵. اهمیت منابع مالی کافی و قابل پیش بینی مورد تصدیق همه کشورها قرار گرفت، از جمله اهمیت آن برای نتایج مثبتی بر پرداخت ها و مناسب برای رویکردها و سیاست های اجرایی و ایجاد انگیزه های مثبت برای کاهش انتشار از بخش جنگل زدایی و تخریب جنگل ها و نقش حفاظت و مدیریت پایدار جنگل ها و تقویت نقش ذخیره کربن توسط جنگل ها مورد توجه قرار گرفت. همچنین برای رویکردهای سیاست جایگزین مانند اجرای مشترک، بر سیاست های کاهش انتشار و رویکردهای سازگاری برای مدیریت صحیح و پایدار جنگل ها تاکید شد، در حالیکه در مورد منافع غیر کربنی مرتبط با چنین رویکردهایی نیز تاکید مجدد شد. اهمیت تشویق در مورد

هماهنگی حمایت‌هایی از جمله حمایت از بخش‌های دولتی و خصوصی، منابع دو یا چندجانبه مانند صندوق سبز اقلیم و منابع جایگزین مطابق با تصمیمات گرفته شده توسط اعضاء کنفرانس، نیز مورد توجه قرار گرفته شد.

۵۹. تصمیم گرفته شد که صندوق سبز اقلیم و صندوق تسهیلات جهانی محیط زیست، نهادهای سپرده گذار با بهره بردار از مکانیسم مالی کنوانسیون، همچنین صندوق‌های کشورهای کمتر توسعه یافته و صندوق ویژه تغییر اقلیم که توسط تسهیلات جهانی محیط زیست اداره می‌شود، بایستی به توافقنامه عمل کنند.

۶۰. تصدیق شد که صندوق سازگاری ممکن است در خصوص موضوعات مرتبط با تصمیماتی که توسط کنفرانس متعاهدین به پروتکل کیوتو و کنفرانس متعاهدین توافقنامه پاریس گرفته شده، به توافقنامه عمل کنند.

۶۱. از اعضاء متعاهد به پروتکل کیوتو خواسته شد تا موضوعی که در پاراگراف ۶۰ اشاره شده را مورد بررسی و توجه قرار دهند و نظرات را به اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس جهت بررسی در جلسه اول ارائه دهند.

۶۲. از اعضاء متعاهد به پروتکل کیوتو خواسته شد تا موضوعی که در پاراگراف ۶۰ اشاره شده، را مورد بررسی قرار دهند و در خصوص آن در اولین جلسه اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس نظرات خود را ارائه دهند.

۶۳. توصیه شد که اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس بایستی دستورالعملی را برای نهادهای سپرده گذار در جهت اداره مکانیسم مالی کنوانسیون و در خصوص سیاست‌ها، الویت‌های برنامه و ضوابط واجد شرایط مربوط به توافقنامه به منظور انتقال به کنفرانس اعضاء، را تهیه نمایند.

۶۴. همچنین تصمیم گرفته شد که کمیته دائمی در خصوص منابع مالی بایستی به توافقنامه در مسیر وظایف و مسئولیت‌های خود نسبت به کنفرانس اعضاء عمل کند.

۶۵. از نهادهای عمل کننده به توافقنامه مصرانه خواسته شد تا همکاری و مبادله منابع جهت حمایت از استراتژی‌های کشورمحور را، از طریق روش‌های ساده شده و کارآمد و رویه‌های تایید و از طریق ادامه فراهم سازی حمایت برای کشورهای در حال توسعه، کمتر توسعه یافته و جزایر کوچک، بطور مناسبی تقویت کنند و افزایش دهند.

ماده ۱۰

۱. اعضاء به منظور بهبود انعطاف پذیری نسبت به تغییر اقلیم و به منظور کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، چشم انداز بلند مدتی را در خصوص اهمیت تحقق کامل توسعه و انتقال فن آوری به اشتراک گذارند.
۲. اعضاء باید، با اشاره به اهمیت فناوری برای اجرای اقدامات کاهش انتشار و سازگاری ذیل این توافقنامه و شناخت توسعه فناوری‌های موجود و ترویج فعالیتها، باید اقدامات مشارکتی در خصوص توسعه انتقال فن آوری را تقویت نمایند.
۳. مکانیسم فناوری ایجاد شده ذیل کنوانسیون باید در خدمت این توافقنامه باشد.
۴. به موجب این سند یک چارچوب فناوری به منظور ارائه دستورالعمل فراگیر جهت ترغیب و تسهیل بیشتر اقدامات توسعه و انتقال فناوری، در راستای مکانیسم انتقال فناوری و در جهت حمایت از اجرای این توافقنامه، برای پیگیری چشم انداز بلند مدت مورد اشاره در پاراگراف ۱ این ماده ایجاد می‌شود.

۵. تسریع، ترغیب و توانمند سازی نوآوری برای پاسخ موثر بلند مدت به تغییر اقلیم و بهبود رشد اقتصادی و توسعه پایدار مهم است. این چنین تلاشهایی باید به طور مناسب، توسط مکانیسم فناوری و بوسیله ابزارهای مالی از طریق مکانیسم های مالی ذیل کنوانسیون، جهت رویکردهای مشارکتی برای تحقیق و توسعه و تسهیل دستیابی و چرخه فناوری برای کشورهای در حال توسعه حمایت شود.

۶. حمایت، شامل حمایت مالی، باید به اعضاء کشورهای در حال توسعه برای اجرای این ماده، از جمله برای تقویت اقدامات مشترک در توسعه و انتقال فن آوری در مراحل مختلف چرخه فن آوری، با در نظر گرفتن تعادل در دستیابی به حمایت های ارائه شده برای کاهش و سازگاری ارائه شود. اقدامات جهانی مورد اشاره در ماده ۱۴، باید اطلاعات موجود در خصوص تلاش های مربوط به حمایت توسعه و انتقال فن آوری برای اعضاء کشورهای در حال توسعه را در نظر بگیرد.

تصمیمات ارجاع داده شده به ماده ۱۰:

۷۷. همچنین، از رکن فرعی اجرایی (SBI) درخواست می شود تا در طی سومین بازنگری جامع اجرای چارچوب ظرفیت سازی، هدف و ساختار انجمن ظرفیت سازی پاریس را توسعه دهد. به علاوه، توسعه اهداف و ساختار با توجه به پاراگراف های مربوط به تصمیمات ۷۵ الی ۷۸ و ۸۲ و ۸۳ در نظر گرفته شود. در نهایت، نسخه ای از تصمیمات پیشنهاد شود که توسط کنفرانس اعضاء در بیست و دومین جلسه مورد بررسی و تصمیم گیری قرار می گیرد.

۶۸. از رکن فرعی علمی-فنی درخواست شد تا در چهل و چهارمین جلسه خود در می ۲۰۱۶، چارچوب فن آوری بنا شده ذیل **ماده ۱۰**، پاراگراف ۴ توافقنامه شرح داده و در خصوص یافته های آن به کنفرانس اعضاء گزارش دهد. با این دیدگاه که کنفرانس اعضاء پیشنهاداتی در خصوص این چارچوب به اولین جلسه کنفرانس اعضاء کشورهای توافقنامه پاریس برای تصمیم گیری و پذیرش با توجه به تسهیل در چارچوب ارائه دهد. این گزارش باید شامل موارد زیر باشد:

(الف) اجرا و به روزرسانی ارزیابی های نیازهای فن آوری و همچنین ارتقاء اجرای نتایج آنها، به خصوص نقشه راه فن آوری و ایده های پروژه، از طریق آماده سازی پروژه هایی با قابلیت نقل و انتقال بانکی.

(ب) آماده سازی ارتقاء حمایت های فنی و مالی برای اجرای نتایج ارزیابی های نیازهای فن آوری.

(پ) ارزیابی فن آوری هایی که آماده انتقال هستند.

(ج) افزایش در بهبود محیط زیست برای برطرف نمودن موانع به منظور توسعه و انتقال فن آوری های دوستار محیط زیست و جامعه.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۶۶. به گزارش موقت کمیته اجرایی فن آوری در خصوص دستورالعمل ارتقاء اجرای نتایج ارزیابی های نیازهای فن آوری اشاره شده در سند FCCC/SB/2015/INF.3 توجه شود.

۶۷. تصمیم گرفته شد مکانیسم فن آوری بهبود یافته و از شبکه و مرکز فن آوری اقلیم درخواست شد تا در راستای حمایت از اجرای توافقنامه، وظایف مربوطه بیشتری را به عهده گیرد. از جمله موارد زیر:

(الف) تحقیق، توسعه و ارائه فن آوری

(ب) توسعه و ارتقاء فناوری‌ها و ظرفیت‌های بومی

۶۹. تصمیم گرفته شد که کمیته اجرایی فن آوری و شبکه و مرکز فن آوری اقلیم باید به کنفرانس اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، از طریق ارکان فرعی در خصوص فعالیت‌های آن‌ها برای حمایت از اجرای توافقنامه گزارش دهد.

۷۰. همچنین، تصمیم گرفته شد، یک ارزیابی دوره‌ای از تاثیرگذاری و کفایت حمایت‌های فراهم شده برای مکانیسم فن آوری در حمایت از اجرای توافقنامه در موارد مربوط به توسعه و انتقال تکنولوژی انجام گردد.

۷۱. برای آغاز شرح هدف و رویه‌ها برای ارزیابی دوره‌ای اشاره شده در پاراگراف بالا با در نظر گرفتن بازنگری شبکه و مرکز فن آوری اقلیم اشاره شده در تصمیم 2/CP.17 ضمیمه VII، پاراگراف ۲۰ و رویه‌هایی برای بررسی وضعیت جهانی اشاره شده در ماده ۱۴ توافقنامه برای تصمیم‌گیری و پذیرش در جلسه ۲۵ام کنفرانس اعضای در نوامبر ۲۰۱۹ در جلسه ۱۴۴ام رکن فرعی اجرایی درخواست شد.

ماده ۱۱

۱. ظرفیت‌سازی ذیل این توافقنامه باید ظرفیت و توانایی اعضای کشورهای در حال توسعه را افزایش دهد، خصوصاً در برخی کشورهای با حداقل ظرفیت، مانند کشورهای کمتر توسعه یافته، و آنهایی که به ویژه نسبت به اثرات نامطلوب تغییر اقلیم آسیب پذیرند، مثل کشورهای جزیره ای کوچک، و همینطور، پیاده سازی اقدامات سازگاری و کاهش انتشار و توسعه فن آوری، اشاعه و بکارگیری، دسترسی به منابع مالی اقلیم، جنبه های مربوط به آموزش و پرورش، آموزش و آگاه سازی عمومی، و شفاف سازی، گزارش به موقع و دقیق اطلاعات، جهت اقدامات موثر برای تغییر اقلیم تسهیل گردد.

۲. ظرفیت‌سازی باید بصورت کشور محور، براساس نیازهای ملی و پاسخگویی به آنها و با در نظر گرفتن حقوق معنوی کشورهای مروج ظرفیت‌سازی و در سطوح ملی، محلی و منطقه ای باشد. ظرفیت‌سازی باید توسط تجربیات آموخته از فعالیت‌های ظرفیت‌سازی ذیل کنوانسیون رهنمود گرفته باشد و باید یک روند مکرر و موثر داشته باشد که مشارکتی، میان بخشی و دارای قابلیت پاسخگویی به هر دو جنس را دارا باشد.

۳. همه اعضای باید در جهت توسعه ظرفیت کشورهای در حال توسعه برای اجرای این توافقنامه همکاری نمایند. کشورهای توسعه یافته باید حمایت از اقدامات ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه را افزایش دهند.

۴. همه اعضای باید ارتقاء دهنده ظرفیت کشورهای در حال توسعه برای اجرای این توافقنامه از جمله از طریق رویکردهای چندجانبه، دوجانبه و منطقه ای باشند، و باید به طور منظم در خصوص فعالیت‌ها و اقدامات ظرفیت‌سازی گزارش دهند. کشورهای در حال توسعه نیز باید به طور منظم پیشرفت‌های حاصله در خصوص اجرای برنامه‌ها، سیاست‌ها و فعالیت‌ها و اقدامات ظرفیت‌سازی برای اجرای این توافقنامه را گزارش دهند.

۵. فعالیت‌های ظرفیت‌سازی باید برای حمایت و اجرای این توافقنامه از طریق ترتیبات نهادی مناسب از جمله ترتیبات نهادی مناسب ایجاد شده ذیل کنوانسیون که به این توافقنامه خدمت می‌کنند، ارتقاء یابد. کنفرانس اعضای کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید در اولین جلسه خود تصمیمی در خصوص ترتیبات نهادی اولیه برای ظرفیت‌سازی در نظر گرفته و

پذیرند.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۱۱:

۸۲. همچنین، از کنفرانس اعضاء درخواست می‌شود تا در جلسه بیست و پنجم مورخ نوامبر ۲۰۱۹، میزان پیشرفت، نیاز به توسعه، میزان تاثیرگذاری و بهبود ایجاد شده در انجمن ظرفیت‌سازی پاریس را مورد بررسی قرار دهد. به علاوه، کنفرانس اعضاء موظف است تا هر گونه اقدامی را مناسب می‌بیند، اجرا کند. این امر با هدف ارائه پیشنهاداتی به کنفرانس اعضاء صورت می‌گیرد. این پیشنهادات در اولین جلسه مربوط به توافقنامه پاریس با موضوعیت بهبود سازماندهی‌های نهادی به منظور دستیابی به ظرفیت‌سازی اشاره شده در **ماده ۱۱**، پاراگراف ۵ توافقنامه، ارائه می‌شوند.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۷۲. تصمیم گرفته شد تا انجمنی با عنوان انجمن ظرفیت‌سازی پاریس تاسیس شود. هدف این انجمن برطرف نمودن نیازها و شکاف‌های موجود در حال حاضر و دوره آتی در اجرای ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه می‌باشد. همچنین، این انجمن در ارتقاء هرچه بیشتر فعالیت‌های مرتبط با ظرفیت‌سازی یاری رسان خواهد بود. لازم به ذکر است که این انجمن آن دسته از فعالیت‌های مربوط به ظرفیت‌سازی را پوشش می‌دهد که از نظر انسجام و هماهنگی تحت نظارت کنوانسیون می‌باشند.

۷۳. به علاوه، تصمیم گرفته شد تا انجمن ظرفیت‌سازی پاریس، برنامه کاری که در پاراگراف زیر به آن اشاره شده است، را مورد بررسی قرار داده و مدیریت کند.

۷۴. همچنین، مقرر شد تا برنامه کاری برای دوره ۲۰۱۴ الی ۲۰۲۰ لحاظ گردد. این برنامه کاری شامل فعالیت‌های زیر می‌باشد:

(الف) تشخیص چگونگی افزایش همکاری‌ها و اجتناب از نسخه‌برداری میان نهادهای تحت نظارت کنوانسیون که به اجرای فعالیت‌های ظرفیت‌سازی می‌پردازند. (این امر در رابطه با همکاری با موسسه‌های تحت نظارت و مستقل از کنوانسیون صادق است)؛

(ب) شناسایی نیازها و شکاف‌هایی از جنس ظرفیت و پیشنهاد راهکارهایی به منظور برطرف نمودن آن‌ها؛

(پ) بهبود در توسعه و انتشار ابزارها و روش‌های اجرای ظرفیت‌سازی؛

(ت) توسعه همکاری‌های جهانی، منطقه‌ای، ملی و محلی؛

(ث) شناسایی و گزینش اقدامات، چالش‌ها، تجربیات و دروس حاصل از تجربیات نهادهای تحت نظارت کنوانسیون در امور ظرفیت‌سازی؛

(ج) یافتن راهکارهایی در راستای این که کشورهای در حال توسعه، توان پذیرش مسئولیت برای ایجاد و حفظ ظرفیت را در طول زمان داشته باشند؛

(چ) شناسایی فرصت‌ها به منظور تقویت ظرفیت در سطح‌های ملی، منطقه‌ای و محلی؛

(ح) توسعه ارتباطات، هماهنگی‌ها، همکاری‌ها و انسجام میان فرآیندها و اقدامات نوآورانه، از جمله تبادل اطلاعات مربوط به روش‌ها و فعالیت‌های ظرفیت‌سازی در میان نهادهای تحت نظارت کنوانسیون.

— ارائه دستورالعملی به دبیرخانه در ارتباط با نحوه حفظ و توسعه پرتال اینترنتی ظرفیت‌سازی (توسعه ظرفیت‌سازی از طریق اینترنت).

۷۵. تصمیم گرفته شد تا انجمن ظرفیت‌سازی پاریس به طور سالانه بر یک حیطه یا موضوع مربوط به تبادلات فنی مربوط به ظرفیت‌سازی تمرکز کند. هدف از این امر، حفظ دانش بهنگام در موفقیت‌ها و چالش‌های موثر در زمینه ظرفیت‌سازی در یک حیطه به خصوص است.

۷۶. مقرر است تا رکن فرعی اجرایی (SBI) جلسات سالانه انجمن ظرفیت‌سازی پاریس را برگزار و سازمان‌دهی کند.

۷۷. همچنین، از رکن فرعی اجرایی (SBI) درخواست می‌شود تا در طی سومین بازنگری جامع اجرای چارچوب ظرفیت‌سازی، هدف و ساختار انجمن ظرفیت‌سازی پاریس را توسعه دهد. به علاوه، توسعه اهداف و ساختار با توجه به پاراگراف‌های مربوط به تصمیمات ۷۵ الی ۷۸ و ۸۲ و ۸۳ در نظر گرفته شود. در نهایت، نسخه‌ای از تصمیمات پیشنهاد شود که توسط کنفرانس اعضاء در بیست و دومین جلسه مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار می‌گیرد.

۷۸. تصمیم گرفته شد تا کشورها، نظرات خود را در رابطه با عضویت در انجمن ظرفیت‌سازی پاریس، تا تاریخ نهم مارچ ۲۰۱۶ اعلام نمایند.

۷۹. از دبیرخانه درخواست می‌شود تا اعلام نظر کشورها را در رابطه با عضویت در انجمن ظرفیت‌سازی پاریس گردآوری نماید. در نتیجه، می‌توان این سند را جهت بررسی در چهل و چهارمین جلسه رکن فرعی اجرایی (SBI) مورد استفاده قرار داد.

۸۰. تصمیم گرفته شد تا موارد مورد بحث در انجمن ظرفیت‌سازی پاریس شامل موارد زیر باشد؛

- اعلام نظر کشورها در خصوص عضویت در انجمن؛
- نتایج سومین بازنگری جامع بر اجرای چارچوب ظرفیت‌سازی؛
- گزارش سالانه تلفیقی دبیرخانه با موضوعیت اجرای چارچوب ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه؛
- گزارش تلفیقی و تالیفی دبیرخانه با موضوعیت امور ظرفیت‌سازی نهادهای تحت نظارت کنوانسیون و پیمان کیوتو؛
- گزارشاتی در خصوص انجمن دوربان و
- پرتال ظرفیت‌سازی.

۸۱. از انجمن ظرفیت‌سازی پاریس درخواست می‌شود تا گزارشات پیشرفت کاری فنی سالانه خود را تهیه نموده و این گزارشات را در جلسات رکن فرعی اجرایی (SBI) و همزمان در جلسات کنفرانس اعضاء در دسترس قرار دهد.

ماده ۱۲

اعضاء باید به طور مناسب، با در نظر گرفتن اقداماتی به منظور ارتقاء آموزش، پژوهش و آگاه‌سازی عمومی تغییر اقلیم، مشارکت عمومی و دسترسی عموم به اطلاعات، به رسمیت شناختن اهمیت این مراحل، با توجه به ارتقاء اقدامات ذیل این توافقنامه، همکاری نمایند.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۱۲:

۸۳. اطمینان حاصل شود تا در کشورهای متعهد، ظرفیت‌سازی در بخش‌های مربوط به آموزش، تحصیلات و آگاه‌سازی عمومی (همانطور که در ماده ۶ کنوانسیون و ماده ۱۲ توافقنامه توافقنامه مطرح گردیده است) به اندازه کافی لحاظ می‌شود.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۸۴. مقرر شد تا از کشورهای متعهد دعوت شود تا در جلسه اول مربوط به توافقنامه پاریس حضور یابند تا راهکارهای مربوط به بهبود آموزش، آگاه‌سازی عمومی، مشارکت ملی و دسترسی عمومی به اطلاعات، به منظور ارتقاء در اقدامات مطرح شده در توافقنامه، تدوین شوند.

ماده ۱۳

۱. به موجب این سند، به منظور ایجاد اطمینان و اعتماد متقابل و ترویج اجرای موثر، یک چارچوب ارتقاء شفافیت برای اجرا و حمایت ایجاد می‌شود، که با انعطاف پذیری و با لحاظ ظرفیت‌ها و ساختارهای مختلف اعضاء بر اساس تجربه جمعی می‌باشد.
۲. چارچوب شفاف‌سازی باید اجرای مفاد این ماده را برای اعضاء کشورهای در حال توسعه ای که به آن با توجه به ظرفیتهای خود نیاز دارند، انعطاف پذیر سازد. رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌های مندرج در بند ۱۳ این ماده چنین انعطاف پذیری را منعکس می‌کند.
۳. چارچوب شفافیت باید بر اساس تمهیدات شفافیت ذیل کنوانسیون و برای ارتقاء آن بنا گردد و با اذعان به شرایط ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته و جزیره ای کوچک، باید به شیوه ای تسهیل کننده، غیر تهاجمی، غیر تنبیهی، با رعایت احترام به حاکمیت ملی و اجتناب از قرار دادن بار اضافی بر اعضاء اجرا گردد.
۴. تمهیدات شفافیت تحت کنوانسیون، از جمله گزارشات ملی، گزارشات دوسالانه و گزارشات به روز رسانی دوسالانه، ارزیابی بین المللی و مشاوره بین المللی و بازنگری و تجزیه و تحلیل، باید از تجربه دریافتی جهت ترسیم رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌ها، بر اساس پاراگراف ۱۳ این ماده، متشکل گردد.
۵. هدف از چارچوب اقدام شفاف‌سازی، ارائه درک روشنی از اقدامات تغییر اقلیم در پرتو هدف این کنوانسیون، همانگونه که در ماده ۲ این سند آمده است می‌باشد، از جمله وضوح و پیگیری پیشرفت در دستیابی به مشارکت‌های معین ملی انفرادی اعضاء ذیل ماده ۴ و اقدامات سازگاری اعضاء بر اساس ماده ۷، از جمله اقدامات مناسب، اولویت‌ها، نیازها و شکاف‌ها، برای اطلاع رسانی به وضعیت جهانی اقدامات مندرج در ماده ۱۴.
۶. هدف از چارچوب شفاف‌سازی حمایت‌ها، ایجاد وضوح در خصوص حمایت‌های فراهم شده و دریافت شده توسط هر عضو در رابطه با اقدامات تغییر اقلیم ذیل ماده های ۴، ۷، ۹، ۱۰ و ۱۱ و تا حد امکان، ارائه یک نمای کلی از مجموع حمایت‌های مالی فراهم شده و اطلاع رسانی به وضعیت جهانی اقدامات مندرج در ماده ۱۴ است.
۷. هر عضو باید به طور منظم اطلاعات زیر را ارائه نماید:
(الف) گزارش فهرست انتشار ملی تولید گازهای گلخانه ای انسانی توسط منابع و از بین بردن با حذف گازهای گلخانه ای توسط چاهک‌ها، روش‌های اقدامات مناسب مور استفاده ای که توسط هیئت بین الدولی تغییر اقلیم پذیرفته شده و توسط کنفرانس

اعضاء متعهدین توافقنامه پاریس مورد قبول می باشد.

(ب) اطلاعات لازم برای پیگیری پیشرفت های حاصله در اجرا و دستیابی به مشارکت های معین ملی ذیل ماده ۴.

۸. هر عضو همچنین باید اطلاعات مربوط به اثرات تغییر اقلیم و سازگاری را بر اساس ماده ۷، به طور مناسب فراهم کند.

۹. اعضاء کشورهای توسعه یافته و سایر اعضایی که حمایتی را فراهم نموده اند باید، اطلاعاتی در خصوص تامین مالی، انتقال فن

آوری و حمایت ظرفیت سازی ارائه شده به اعضاء کشورهای در حال توسعه را، ذیل ماده ۹، ۱۰ و ۱۱ ارائه نمایند.

۱۰. کشورهای در حال توسعه باید اطلاعاتی در خصوص حمایت های مالی، انتقال فناوری و ظرفیت سازی مورد نیاز و دریافت شده

ذیل ماده ۹، ۱۰ و ۱۱ ارائه نمایند.

۱۱. اطلاعات ثبت شده توسط هر عضو ذیل بندهای ۷ و ۹ این ماده باید توسط یک کارشناس فنی، مطابق با تصمیم ۱ / CP.21 تحت

بازنگری قرار گیرد. برای اعضاء کشورهای در حال توسعه ای که نیاز به این بازنگری با توجه به ظرفیت های خود دارند، روند

بررسی، باید کمک به شناسایی نیازهای ظرفیت سازی باشد. علاوه بر این، هر یک از اعضاء باید در یک پیشرفت تسهیل کننده و

چند جانبه، با توجه به اقدامات ذیل ماده ۹ و اجرای آن و دستیابی به مشارکت های معین ملی خود، مشارکت نمایند.

۱۲. بازنگری کارشناس فنی ذیل این پاراگراف باید شامل ملاحظه حمایت فراهم شده توسط عضو و اجرای آن و دستیابی به مشارکت

های معین ملی متعاقب آن باشد. این بازنگری همچنین باید زمینه های بهبود آن عضو، از جمله بازنگری انطباق اطلاعات با رویه ها،

روش ها و دستورالعمل های مندرج در بند ۱۳ این ماده، با لحاظ انعطاف پذیری نسبت به عضو، ذیل پاراگراف ۲ این ماده را

مشخص نماید. بازنگری باید با توجه خاص به قابلیت های مربوطه ملی و شرایط اعضاء کشور در حال توسعه باشد.

۱۳. کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید در اولین جلسه خود، ضمن کسب تجربه از مقدمات مربوط به

شفاف سازی ذیل کنوانسیون، و توضیح در مورد مفاد این ماده، رویه های مشترک، روش ها و دستورالعمل هایی برای شفافیت اقدام و

حمایت را به طور مناسب اتخاذ کنند.

۱۴. برای اجرای این ماده باید از کشورهای در حال توسعه حمایت شود.

۱۵. همچنین در یک روند مداوم، باید شفاف سازی ظرفیت کشورهای در حال توسعه حمایت شود.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۱۳:

۸۵. تصمیم گرفته شد تا اقدامات نوآورانه ای در رابطه با ایجاد ظرفیت در راستای شفاف سازی صورت گیرد تا بتوان ظرفیت لازم فنی و

نهادی را برای قبل و بعد از سال ۲۰۲۰ فراهم نمود. در راستای این اقدامات نوآورانه، از کشورهای متعهد در حال توسعه در راستای

شفاف سازی حمایت می شود. (این مورد در **ماده ۱۳** توافقنامه به عنوان یک اولویت مطرح شده است)

۸۶. همچنین، مقرر شد تا اقدامات نوآورانه مذکور هدف های زیر را دنبال نماید:

(الف) در راستای اجرایی نمودن فعالیت‌های مرتبط با شفاف‌سازی، نهادهای ملی تقویت شوند. به طوری که این فعالیت‌ها همسطح با اولویت‌های ملی قرار گیرند.

(ب) آموزش، همیاری و ابزارهای مربوطه مهیا گردد تا موارد مذکور در **ماده ۱۳** توافقنامه فراهم شوند.

(پ) در افزایش میزان شفافیت همکاری‌های لازم صورت گیرد.

۹۰. تصمیم گرفته شد که مطابق **ماده ۱۳**، پاراگراف دوم در توافقنامه، کشورهای در حال توسعه در ایجاد زمینه به منظور اجرای **ماده ۱۳** انعطاف‌پذیر باشند. این انعطاف‌پذیری در مواردی مانند هدف، تناوب و سطح جزئیات در گزارش‌دهی‌ها لحاظ می‌گردد. همچنین، در هدف بازنگری‌های انجام شده توسط کشورها نیز می‌تواند انعطاف‌پذیری داشته باشد. به طوری که انتخاب این هدف بازنگری برای کشورها اختیاری در نظر گرفته شود. اما به این نکته باید توجه داشت که این انعطاف‌پذیری‌ها باید در بهبود رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲ به آن اشاره شده است، انعکاس داده شوند.

۹۱. همچنین، تصمیم گرفته شد که تمام کشورهای متعهد به استثناء کشورهای حداقل توسعه یافته و جزایر کوچک در حال توسعه، باید اطلاعات ارائه شده در **ماده ۱۳**، پاراگراف‌های ۷، ۸، ۹ و ۱۰ را در هر دو سال و یا بیشتر تهیه و ارائه نمایند. به علاوه، کشورهای حداقل توسعه یافته و جزایر کوچک در حال توسعه می‌توانند این اطلاعات را در صورت صلاح‌دید تهیه و ارائه نمایند.

۹۲. از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود تا پیشنهادات خود را در رابطه با رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌های ارائه شده در **ماده ۱۳**، پاراگراف ۱۳ توافقنامه بهبود دهد. همچنین، از این کارگروه درخواست می‌شود بازنگری و به‌روزرسانی صورت گرفته در سال اول و سال‌های بعدی را به طور متناوب اعلام نماید تا این موارد توسط کنفرانس اعضاء در بیست و چهارمین جلسه آن مورد بررسی قرار گیرند و به علاوه، نتایج بدست آمده در جلسه اول مربوط به توافقنامه پاریس در خصوص سازگاری ارائه شود.

۹۳. همچنین، از کارگروه ویژه توافقنامه پاریس درخواست می‌شود، در توسعه پیشنهادات مربوط به بهبود رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، موارد زیر در نظر گرفته شود:

(الف) اهمیت بهبود در گزارش‌دهی و میزان شفافیت در طول زمان؛

(ب) نیاز به ایجاد انعطاف‌پذیری برای کشورهای در حال توسعه‌ای که به این انعطاف‌پذیری در ظرفیت‌های خود نیازمندند؛

(پ) نیاز به بهبود در میزان شفافیت، صحت، ثبات، قابلیت قیاس و جامع بودن پیشنهادات؛

(ت) نیاز به اجتناب از نسخه‌برداری و لحاظ نمودن مسئولیت غیر ضروری برای کشورها و دبیرخانه؛

(ث) نیاز به کسب اطمینان از این امر که کشورها تناوب و کیفیت گزارش‌دهی خود را مطابق با تعهدات خویش به کنوانسیون حفظ نمایند؛

(ج) نیاز به کسب اطمینان از اینکه از شمارش مجدد اجتناب شود؛

(چ) نیاز به کسب اطمینان از یکپارچگی محیط زیست.

۹۴. از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود، در زمان بهبود رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، تجربیات بدست آمده و فرآیندهای مرتبطی را که تحت نظارت کنوانسیون هستند، در نظر داشته باشند.

۹۵. از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود، در زمان ارتقاء رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، موارد زیر را در نظر داشته باشد:

(الف) تمامی انعطاف‌پذیری‌های موجود برای کشورهای در حال توسعه‌ای که در ظرفیت‌های خود به آن‌ها نیازمندند؛

(ب) هماهنگی میان روش کار مطرح شده در اهداف معین مشارکت ملی (INDCs) و روش کار برای گزارش‌دهی پیشرفت کاری در راستای نیل به اهداف معین مشارکت ملی (INDCs) هر کشور.

(پ) تهیه گزارش توسط کشورها شامل اطلاعات مربوط به برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات سازگاری از جمله برنامه‌های ملی سازگاری با رویکرد تبادل اطلاعات و انتشار دروس فراگرفته شده.

(ت) همچنین، موارد زیر را باید در نظر داشت:

– حمایت‌های صورت گرفته؛

– بهبود در انتقال و توزیع حمایت‌ها در راستای سازگاری و کاهش؛

– رعایت قالب بندی جدول معمول برای گزارش‌دهی در رابطه با حمایت‌ها؛

– توجه به مواردی که توسط رکن فرعی علمی-فنی (SBSTA) در مورد روش گزارش‌دهی اطلاعات مربوط به امور مالی، در نظر گرفته شده است؛

– بهبود در گزارش‌دهی توسط کشورهای در حال توسعه در خصوص حمایت‌های دریافت شده؛ این گزارش می‌تواند شامل نحوه استفاده از حمایت‌ها، اثرات ایجاد شده و نتایج بدست آمده از پشتیبانی‌ها باشد.

(ث) اطلاعات موجود در گزارش ارزیابی دوسالانه و گزارشات دیگر انجمن دائمی امور مالی و نهادهای مرتبط دیگر تحت نظارت کنوانسیون؛

(ج) اطلاعات مربوط به اثرات اقتصادی و اجتماعی اقدامات مقابله‌ای.

۹۶. همچنین، از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود، در زمان بهبود رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف شماره ۵ تصمیمات مربوط به ماده ۱۳، به آن اشاره شد، سطح شفافیت از حمایت‌های ایجاد شده را، مطابق **ماده ۹** توافقنامه، بهبود بخشد؛

۹۷. به علاوه، از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود تا از پیشرفت کاری مربوط به بهبود رویه‌ها، فرآیندها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، گزارشی تهیه کند و در جلسات آتی کنفرانس اعضاء ارائه نماید. این گزارش باید تا سال ۲۰۱۸ به اتمام رسد.

۹۸. تصمیم گرفته شد که ارتقاء رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌هایی که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۹۲، به آن اشاره شد، در توافقنامه پاریس به محض لازم‌الاجرا شدن، به کار رود.

۹۹. همچنین، مقرر گردید که رویه‌ها، روش‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به ساختار شفاف‌سازی، باید اجرا شده و در نهایت، جایگزین سنجش، گزارش‌دهی و سیستم بازبینی شود که در 16/CP.1 پاراگراف‌های مربوط به تصمیمات ۴۰ تا ۴۷ و ۶۰ تا ۶۴، و تصمیم 17/CP.2 پاراگراف‌های ۱۲ تا ۶۲، لحاظ شده‌اند.

دیگر تصمیمات مرتبط:

۸۷. از صندوق تسهیلات جهانی محیط زیست (GEF) درخواست می‌شود، ترتیبی اتخاذ کند تا از اجرای اقدامات نوآورانه در ایجاد ظرفیت در راستای شفاف‌سازی (به عنوان یک اولویت) پشتیبانی نماید. این اقدامات می‌تواند شامل مشارکت‌های داوطلبانه تا حمایت از کشورهای در حال توسعه در ششمین دوره و دوره‌های بعدی تجدید منابع مالی این صندوق باشد. در نتیجه می‌توان حمایت‌های موجود صندوق تسهیلات جهانی محیط زیست را تکمیل نمود.

۸۸. مقرر شد تا اجرای اقدامات نوآورانه در ایجاد ظرفیت در راستای شفاف‌سازی در مفاد هفتمین بازنگری مکانیسم مالی مورد بررسی قرار گیرد.

۸۹. از صندوق تسهیلات جهانی محیط زیست (GEF) به عنوان نهاد اجرایی مکانیسم مالی درخواست می‌شود تا در گزارش سالانه خود به کنفرانس اعضاء مواردی مانند پیشرفت کاری در بخش طراحی، توسعه و اجرای اقدامات نوآورانه در ایجاد ظرفیت در راستای شفاف‌سازی از سال ۲۰۱۶ (که در پاراگراف مربوط به تصمیم ۸۵ به آن اشاره شد) را لحاظ نماید.

ماده ۱۴

۱. کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید به صورت دوره‌ای، وضعیت اجرای این توافقنامه را برای ارزیابی مجموع پیشرفت حاصله از دستیابی به هدف این توافقنامه و اهداف بلند مدت آن (اشاره به وضعیت جهانی اقدامات)، تعیین نماید. این کار باید به روشی جامع و تسهیل شده، با در نظر گرفتن کاهش انتشار، سازگاری، ابزارهای اجرا و حمایت و در پرتو ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی برای اقدامات اقلیمی، انجام گردد.
۲. کنفرانس اعضاء کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید اولین وضعیت جهانی اقدامات را در سال ۲۰۲۳ و هر ۵ سال یکبار پس از آن عهده دار شود، مگر اینکه تصمیم دیگری اتخاذ شود.
۳. نتیجه این تعیین وضعیت باید در یک عزم ملی با روشی مترقی و به روز، بر طبق مقررات این توافقنامه، همچنین با ارتقاء همکاری‌های بین‌المللی برای اقدامات اقلیمی، اقدامات و حمایت‌های خود را به اطلاع اعضاء برسانند.

تصمیمات ارجاع شده به ماده ۱۴:

۷۱. برای آغاز شرح هدف و رویه‌ها برای ارزیابی دوره‌ای اشاره شده در پاراگراف بالا با در نظر گرفتن بازنگری شبکه و مرکز فن آوری اقلیم اشاره شده در تصمیم 17/CP.2 ضمیمه VII، پاراگراف ۲۰ و رویه‌هایی برای بررسی وضعیت جهانی اشاره شده در ماده ۱۴ توافقنامه برای تصمیم‌گیری و پذیرش در جلسه ۱۲۵ام کنفرانس اعضاء در نوامبر ۲۰۱۹ در جلسه ۱۴۴ام رکن فرعی اجرایی درخواست شد.

۱۰۱. همچنین، از رکن فرعی علمی-فنی (SBSTA) درخواست می‌شود تا در رابطه با اینکه چگونه گزارش ارزیابی هیئت بین‌الدول تغییر اقلیم می‌تواند در رابطه با بررسی وضعیت اجرای اقدامات برای اجرای **ماده ۱۴** توافقنامه اطلاع‌رسانی کند، اطلاعاتی ارائه دهد. به علاوه، گزارشی در این رابطه به کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس، در جلسه دوم آن ارائه شود.

تصمیمات مرتبط با ماده ۱۴:

۱۰۰. از کارگروه ویژه توافقنامه پاریس درخواست می‌شود تا منابع مالی مربوط به بررسی وضعیت اجرای اقدامات که در بند ۴ توافقنامه به آن اشاره شده است، را شناسایی کرده و گزارش مربوطه را به کنفرانس اعضاء (COP) ارائه کند. این امر با این هدف صورت می‌گیرد تا در اولین جلسه آن در خصوص توافقنامه پاریس، پیشنهادهای به کنفرانس اعضاء برای بررسی و تصمیم‌گیری ارائه شود. این پیشنهادات نباید به موارد زیر محدود شوند:

(الف) اطلاعاتی در رابطه با:

- اثرات کلی اهداف معین مشارکت ملی که توسط کشورها ارائه گردیده است؛
- وضعیت تلاش‌ها، حمایت‌ها، تجربیات و اولویت‌ها در گزارشات اشاره شده در بند ۷، پاراگراف‌های ۱۰ و ۱۱ و بند ۱۳، پاراگراف ۷ توافقنامه؛

- گردآوری و تامین پشتیبانی؛

(ب) آخرین گزارشات هیات بین‌الدول تغییر اقلیم؛

(پ) گزارشات رکن‌های فرعی.

۱۰۲. از کارگروه ویژه در خصوص توافقنامه پاریس درخواست می‌شود تا رویه‌ها را برای بررسی وضعیت اجرای اقدامات که در بند ۱۴ توافقنامه به آن اشاره شده است، بهبود بخشیده و گزارشی تهیه و به کنفرانس اعضاء ارائه کند. این امر با این هدف صورت می‌گیرد تا در اولین جلسه آن در خصوص توافقنامه پاریس، پیشنهادهای به کنفرانس اعضاء برای بررسی و تصمیم‌گیری ارائه شود.

ماده ۱۵

۱. به منظور تسهیل اجرا و ارتقاء سازگاری با مقررات این توافقنامه، مکانیسمی برطبق این سند بنا شده است.
۲. مکانیسم مذکور در بند ۱ این ماده باید از کمیته‌ای تشکیل گردد که برپایه کارشناسی و تسهیل و در ماهیت و عملکرد، شفاف، غیر خصمانه و غیر تنبیهی باشد. این کمیته باید توجه ویژه‌ای به وضعیت و توانایی‌های ملی اعضاء داشته باشد.
۳. این کمیته ذیل رویه‌ها و روش‌های اتخاذ شده در اولین نشست کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس اداره می‌شود و گزارش سالانه‌ای به کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس ارائه می‌نماید.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۱۵:

۱۰۳. مقرر شد تا انجمنی که در **بند ۱۵**، پاراگراف ۲ توافقنامه به آن اشاره شد، دارای ۱۲ عضو برجسته و با صلاحیت دار در گرایش‌های علمی، فنی، اجتماعی-اقتصادی یا قانونی مرتبط باشد که توسط اعضاء کنفرانس در جلسه اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس انتخاب شوند. باید

سعی شود تا اعضای این انجمن از نقاط مختلف جهان انتخاب شوند به طوری که دو نفر از اعضا این انجمن از پنج گروه منطقه‌ای ملل متحد و یک عضو از جزایر کوچک در حال توسعه و کشورهای حداقل توسعه یافته باشد و برابری جنسیتی نیز در انتخابات رعایت شود.

۱۰۴. از کارگروه ویژه توافقنامه پاریس درخواست می‌شود تا رویه‌ها و روش‌ها را برای برقراری موثر انجمن اشاره شده در **بند ۱۵**، پاراگراف ۲ توافقنامه بهبود دهد. کارگروه ویژه توافقنامه پاریس موظف است تا برنامه کاری خود را در رابطه با توسعه و بهبود اقدامات و روش‌ها به اتمام رسانده و گزارشی از آن را برای بررسی و تصمیم‌گیری به کنفرانس اعضا در اولین جلسه اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس ارائه دهد.

ماده ۱۶

۱. کنفرانس اعضا، به عنوان بزرگترین بدنه کنوانسیون، باید به نشست اعضا این توافقنامه خدمات دهد.
۲. اعضا کنوانسیون که جزء اعضا این توافقنامه نیستند ممکن است به عنوان عضو شاهد در جریان مذاکرات در هر جلسه کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس شرکت نمایند. هنگام کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، تصمیمات ذیل این توافقنامه فقط توسط اعضا این توافقنامه اتخاذ می‌شود.
۳. هنگام کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، هر عضو از دفتر کنفرانس، نماینده یک عضو از کنوانسیون است اما در آن زمان، کسانی که عضو توافقنامه نیستند باید بوسیله یک عضو دیگر که به وسیله تعدادی از اعضا این توافقنامه انتخاب شده اند، جایگزین شوند.
۴. کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس، باید تحت بررسی منظمی در خصوص اجرای این موافقتنامه باشد و در رسالت خود، تصمیمات لازم برای ارتقاء اجرای موثر آن را اتخاذ نماید. باید وظایف مشخص شده برای خود توسط این توافقنامه را انجام داده و باید:

 - الف) بدنه‌های فرعی را که معتقد است برای اجرای این توافقنامه لازم است، ایجاد نماید.
 - ب) سایر وظایفی را که ممکن است برای اجرای این توافقنامه لازم باشد، عمل نماید.

۵. شرح وظایف کنفرانس اعضا و رویه‌های مالی بکار رفته ذیل کنوانسیون باید با انجام تغییرات لازم ذیل این توافقنامه اعمال گردد، در غیر این صورت با اجماع کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس تصمیم گرفته شود.
۶. اولین نشست کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید با هماهنگی دبیرخانه به طور همزمان با اولین کنفرانس اعضا، بعد از تاریخ لازم الاجرا شدن این توافقنامه، طبق برنامه ریزی برگزار گردد. جلسات عادی متعاقب کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید همراه با جلسات عادی کنفرانس اعضا برگزار گردد، در غیر این صورت در کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس تصمیم گرفته می‌شود.
۷. جلسات فوق العاده کنفرانس اعضا کشورهای متعهد توافقنامه پاریس باید در زمان دیگری که کنفرانس اعضا کشورهای متعهد

توافقنامه پاریس معتقد به لزوم آن است یا عضوی تقاضای کتبی داشته باشد، ۶ ماه پس از تقاضا، توسط دبیرخانه با اعضاء مکاتبه شده و در صورتی که دو سوم اعضاء حمایت کنند، برگزار گردد.

۸. سازمان ملل متحد و موسسات تخصصی و آژانس بین المللی انرژی اتمی و همچنین هر یک از اعضاء دولتی وابسته و یا ناظران های مربوط به آن که عضو کنوانسیون نیستند، ممکن است در جلسات کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس به عنوان ناظر حضور یابند. حضور هر بدنه و یا سازمانی، اعم از ملی یا بین المللی، دولتی و غیر دولتی که در موضوعات تحت پوشش این توافقنامه واجد شرایط هستند و هرکسی که به دبیرخانه تمایل خود برای حضور در جلسات کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس را اطلاع دهد، در صورتی که حداقل یک سوم از اعضاء حاضر موافقت نمایند، ممکن است پذیرش و مشارکت ناظران باید موضوع شرح وظایف مندرج در پاراگراف ۵ باشد.

ماده ۱۷

۱. دبیرخانه ای که ذیل ماده ۸ کنوانسیون ایجاد شده است باید در خدمت این توافقنامه باشد.
۲. ماده ۸، پاراگراف ۲ کنوانسیون، در خصوص وظایف این دبیرخانه و ماده ۸، پاراگراف ۳ این کنوانسیون، در خصوص ترتیبات اتخاذ شده برای تعیین وظایف دبیرخانه، باید تغییرات لازم برای این توافقنامه را اعمال نماید. دبیرخانه باید علاوه بر این، وظایفی را که ذیل این توافقنامه و کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس، برای آن مشخص شده است را اعمال نماید.

ماده ۱۸

۱. رکن فرعی علمی- فنی و رکن فرعی اجرایی که توسط ماده ۹ و ۱۰ کنوانسیون بنا شده است، باید به ترتیب به عنوان رکن فرعی علمی- فنی و رکن فرعی اجرایی توافقنامه پاریس خدمت نمایند. در مفاد کنوانسیون که مربوط به عملکرد این دو رکن است، باید تغییرات لازم برای این موافقتنامه اعمال گردد. جلسات نشست رکن فرعی علمی- فنی و رکن فرعی اجرایی توافقنامه پاریس باید به ترتیب همراه با جلسات رکن فرعی علمی- فنی و رکن فرعی اجرایی کنوانسیون برگزار گردد.
۲. اعضاء کنوانسیونی که عضو توافقنامه نیستند، ممکن است به عنوان ناظر در مذاکرات جلسات ارکان فرعی حضور یابند. در هنگام جلسات نشست رکن فرعی علمی- فنی و رکن فرعی اجرایی توافقنامه پاریس، تصمیمات ذیل این توافقنامه باید فقط بوسیله اعضاء این توافقنامه اتخاذ شود.
۳. هنگامی که ارکان فرعی توسط بند های ۹ و ۱۰ کنوانسیون بنا شد، وظایف خود را با توجه به موارد معین این توافقنامه انجام دهند، هر عضو از دفاتر این ارکان فرعی نماینده یک عضو کنوانسیون است اما در زمانی که عضو توافقنامه نباشد، باید توسط یک عضو دیگر از میان اعضاء این توافقنامه و با انتخاب آنها جایگزین شود.

ماده ۱۹

۱. ارکان فرعی و سایر نهادهای ایجاد شده توسط یا ذیل کنوانسیون بجز آنهایی که در این توافقنامه مندرج شده است، براساس تصمیم کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس، باید در خدمت این توافقنامه باشند. کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس، باید تخصیص وظایف نماید تا توسط این قبیل ارکان فرعی و نهادها اعمال گردد.
۲. کنفرانس اعضاء کشورهای متعاقد توافقنامه پاریس ممکن است برای این قبیل ارکان فرعی و ترتیبات نهادی رهنمودهای بیشتری فراهم نماید.

ماده ۲۰

۱. این توافقنامه باید برای امضاء، در معرض تصویب قرار گرفتن، پذیرش یا تایید توسط دولت ها و سازمان های یکپارچه اقتصادی منطقه ای که عضو کنوانسیون هستند مفتوح گردد. این توافقنامه باید برای امضاء از تاریخ ۲۲ آوریل ۲۰۱۶ تا ۲۱ آوریل ۲۰۱۷ در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک گشوده شود. پس از آن، از روزی که این توافقنامه برای امضاء بسته می شود، باید برای الحاق باز بشود. اسناد تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق باید توسط امین اسناد نگهداری شود.
۲. هر سازمان یکپارچه اقتصادی منطقه ای که بدون هر یک از دولت های عضو آن، عضو این توافقنامه بشود، با عضو بودن، باید به تمام تعهدات خود ذیل این موافقتنامه موظف شود. در مورد سازمان های یکپارچه اقتصادی منطقه ای، با یک یا چند کشور عضو، که عضو این توافقنامه نیز می باشند، سازمان ها و دولت های عضو آن، باید در مورد مسئولیت های مربوطه برای انجام تعهدات خود ذیل این توافقنامه تصمیم بگیرند در چنین مواردی، سازمان ها و کشورهای عضو، حق استفاده از حقوق ذیل این توافقنامه را به صورت همزمان ندارند.
۳. سازمان های یکپارچه اقتصادی منطقه ای در اسناد تصویب، پذیرش یا تایید یا الحاقشان باید میزان توانایی خود با توجه به مسائل تحت پوشش این توافقنامه را اعلام کنند. این سازمان ها همچنین باید امین اسناد که به نوبه خود به اعضاء اطلاع رسانی می کند را، از هر گونه اصلاح قابل توجهی در میزان توانایی خود آگاه سازند.

ماده ۲۱

۱. این توافقنامه باید در سیزدهمین روز بعد از تاریخی که حداقل ۵۵ کشور عضو کنوانسیون که مسئول حداقل ۵۵ درصد انتشار گازهای گلخانه ای جهان هستند، اسناد تصویب، پذیرش یا تایید یا الحاقشان را ثبت نمایند، لازم الاجرا شود.
۲. هدف انحصاری پاراگراف ۱ این ماده که "مجموع انتشار جهانی گازهای گلخانه ای" است، صرفاً بیشترین مقدار روزآمد گزارش

شده تا روز قبل از پذیرش این توافقنامه توسط اعضاء کنوانسیون می باشد.

۳. برای هر کشور یا سازمان یکپارچه اقتصادی منطقه ای که این توافقنامه را پس از آن تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق نماید، این توافقنامه باید در سیزدهمین روز بعد از تاریخ ثبت اسناد تصویب، پذیرش یا تایید یا الحاق این قبیل دولت ها یا سازمان های یکپارچه اقتصادی منطقه ای برای اجرا شدن شرایط تنظیم شده در پاراگراف ۱ این ماده، لازم الاجرا گردد.

۴. برای اهداف پاراگراف ۱ این ماده، اسناد ثبت شده توسط سازمان های یکپارچه اقتصادی منطقه ای، نباید علاوه بر اسناد ثبت شده کشورهای عضو آن باشد.

تصمیمات ارجاعی به ماده ۲۱:

۱۰۵. به علاوه، از دبیرخانه درخواست می شود تا در راستای دستیابی به اهداف مورد نظر در بند ۲۱ توافقنامه، در وبسایت خود در روز تصمیم گیری توافقنامه و همچنین در گزارش بیست و یکمین جلسه کنفرانس اعضاء، اطلاعاتی در رابطه با مقادیر کلی و درصدی به روزرسانی شده انتشار گازهای گلخانه ای که توسط کشورها در گزارشات ملی، گزارشات فهرست موجودی گازهای گلخانه ای، گزارشات دوسالانه یا گزارشات دوسالانه به روزشده، به کنوانسیون ارائه کرده اند، اعلام نماید.

ماده ۲۲

بندهای قید شده در ماده ۱۵ کنوانسیون در خصوص پذیرش اصلاحات باید تغییراتی را در این توافقنامه ایجاد کند.

ماده ۲۳

۱. بندهای موجود در ماده ۱۶ کنوانسیون در خصوص پذیرش اصلاحات باید تغییراتی را در این توافقنامه ایجاد کند.
۲. پیوست های این توافقنامه باید بخش جدایی ناپذیری از توافقنامه را تشکیل دهند، مگر اینکه به طریق دیگری صراحتاً رجوع به این توافقنامه به طور همزمان اشاره به پیوست های آن نداشته باشد. پیوست های این چنینی باید به فهرست ها، فرم ها و هر مطلب مربوطه با ماهیتی توصیفی که دارای سرشتی علمی، فنی، رویه ای یا اداری است، محدود شوند.

ماده ۲۴

بندهای مربوط به ماده ۱۴ کنوانسیون در خصوص حل و فصل اختلافات، باید تغییرات لازم برای این توافقنامه را ایجاد کنند.

ماده ۲۵

۱. هر کشور (به استثناء موارد مطرح شده در پاراگراف دوم این ماده) باید دارای یک رای باشد.
۲. سازمان‌های یکپارچه اقتصادی منطقه‌ای، باید به تعداد کشورهای عضو خود، حق رای داشته باشند. در صورتی که هر یک از کشورهای عضو این سازمان‌ها از حق رای خود استفاده نمایند، این سازمان‌ها نمی‌توانند از حق رای خود استفاده کنند و بالعکس.

ماده ۲۶

دبیرخانه عمومی سازمان ملل باید به عنوان امین اسناد این توافقنامه در نظر گرفته شود.

ماده ۲۷

هیچ استثنایی در این اجرای این توافقنامه وجود ندارد.

ماده ۲۸

۱. سه سال بعد از زمانیکه این توافقنامه برای یک کشور لازم الاجرا شد، آن کشور می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی به امین اسناد از این توافقنامه صرف نظر کند.
۲. زمانی که کشوری از توافقنامه صرف نظر می‌کند، لغو توافق آن کشور از تاریخ اطلاعیه کتبی برای یک سال آغاز می‌شود و یا طی روزهای بعد از این تاریخ، طبق آنچه در اطلاعیه آمده است، صورت می‌گیرد. (تاریخ صرف نظر باید از زمان وصول اطلاعیه کتبی به امین اسناد باشد و یا روزهای بعد از آن که در آن اطلاعیه کتبی قید شده است).
۳. هر کشوری که از عضویت کنوانسیون خارج شود، باید به عنوان کشوری لحاظ شود که از این توافقنامه نیز صرف نظر کرده است.

ماده ۲۹

نسخه اصلی این توافقنامه (نسخه‌های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسیه‌ای و اسپانیایی که همگی به یک اندازه معتبر می‌باشند)، باید توسط دبیرخانه عمومی سازمان ملل نگهداری شود.

مابقی تصمیمات:

۱. قرار شد تصمیمات بعنوان توافقنامه پاریس تحت کنوانسیون تغییر اقلیم سازمان ملل (از این پس بعنوان توافقنامه اشاره می‌شود) که شامل ضمیمه هست، اقتباس شود.

۲. قرار شد پیش نویس تصمیمات نزد دبیرخانه کل سازمان ملل متحد برای توافقنامه به امانت گذاشته شود و جهت امضاء آن بین ۲۲ آوریل ۲۰۱۶ الی ۲۱ آوریل ۲۰۱۷ در ایالات متحده آمریکا شهر نیویورک باز گذاشته شود.
۳. مقرر شد تا دبیرخانه کل مراسم امضاء توافقنامه را برای مقامات عالی رتبه در ۲۲ آوریل ۲۰۱۶ برگزار نماید.
۴. از تمامی کشورها عضو کنوانسیون خواسته شد تا این توافقنامه را در مراسمی که دبیرخانه برگزار خواهد کرد را امضاء کنند یا در زودترین زمان ممکن این کار را انجام دهند و اسناد مربوط به پذیرش، تصویب و الحاقیه را طبق روال مناسب به اجرا بگذارند.
۵. قرار شد با توجه به اینکه ممکن است برخی از کشورهای عضو کنوانسیون مقررات توافقنامه را بطور موقت تا زمانی که اجباری شود، انجام دهند لذا درخواست شد تا گزارشی از هر برنامه‌ای که بطور موقت انجام شده را برای دبیرخانه تهیه کنند.
۶. ثبت شد که گروه کاری ویژه در خصوص دستور کار دوربان تصمیم 1.CP.17 پاراگراف ۴، تکمیل شده است.
۷. مقرر شد تا گروه کاری ویژه در خصوص توافقات پاریس (APA) تحت همان چیدمان و با تغییرات لازم و با در نظر گرفتن انتخاب مامورین به دفتر ADP، ایجاد شود. (تایید شده توسط تصمیم 2/CP.18 پاراگراف ۲)
۸. همچنین تصمیم گرفته شد تا گروه کاری APA جهت ورود به توافقنامه لازم الاجرا و برای برگزاری اولین جلسه متعاهدین کنفرانس بعنوان جلسه کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس بکار آماده شود.
۹. علاوه بر آن تصمیم گرفته شد که در مورد اجرای برنامه کاری ناشی از درخواست های مرتبط با این تصمیم، نظارت شود.
۱۰. از گروه کاری APA درخواست شد تا بطور منظم در خصوص پیشرفت کارها گزارش بدهد و آن را بعد از اولین جلسه کنفرانس اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس تکمیل نماید.
۱۱. تصمیم گرفته شد تا APA جلسات را تا سال ۲۰۱۶ به منظور پیوستگی بین جلسات ارکان فرعی کنوانسیون برگزار نماید و بایستی پیش نویس تصمیماتی که در طول COP پیشنهاد شده را در جلسات کنفرانس اعضاء کشورهای متعاهد توافقنامه پاریس برای اتخاذ تصمیمات و در نظر گرفتن آن ها در جلسه اول تهیه نماید.

IV. اقداماتی که پیش از ۲۰۲۰، نیاز به رسیدگی دارند:

۱۰۶. مقرر شد تا از این امر اطمینان حاصل شود که در دوره پیش از سال ۲۰۲۰، حداکثر تلاش برای کاهش انتشار صورت گیرد. در این راستا اجرای موارد زیر الزامی است:
 - (الف) ترغیب نمودن تمامی کشورها برای مشارکت در پیمان کیوتو؛ کشورهایی که تا به امروز اصلاحات دوحه را در پیمان کیوتو تصویب و اجرا ننموده اند.
 - (ب) ترغیب نمودن تمامی کشورهایی که تا به امروز تعهدی در رابطه با کاهش گازهای گلخانه‌ای خود تحت توافقنامه کانکون برای خود در نظر نگرفته و اجرا ننموده اند.

- تصمیم خود را در تصمیم 1/CP. 19، پاراگراف‌های ۳ و ۴، تصریح نمایند تا در اجرای کامل تصمیم 1/CP. 13 سرعت بخشیده شود و میزان کاهش در حالت بلندپروازانه برای دوره پیش از ۲۰۲۰ افزایش داده شود تا بتوان از این امر اطمینان حاصل کرد که حداکثر تلاش‌ها در راستای کاهش انتشار تحت نظارت کنوانسیون توسط تمامی کشورها صورت می‌گیرد.
- (ت) از کشورهای در حال توسعه‌ای که اولین گزارش به‌روزرسانی شده دو سالانه خود را ارائه ندادند، دعوت می‌شود تا در اسرع وقت این گزارش را تهیه و ارائه نمایند.
- (ث) تمام کشورها ترغیب شوند تا در سنجش‌ها، گزارش‌دهی‌ها و فرآیندهای بازبینی موجود تحت نظارت توافقات کانکون مشارکت نمایند. این امر با هدف نمایش پیشرفت ایجاد شده در اجرای تعهدات کاهش انتشار آن‌ها صورت می‌گیرد.
۱۰۷. کشورها تشویق می‌شوند تا لغو کردن داوطلبانه گواهی کربن را توسط ذی‌نفعان متعهد و غیرمتعهد (بدون شمارش مجدد واحدهای مورد نظر پیمان کیوتو) افزایش دهند. این امر شامل گواهی‌های کاهش‌های انتشاری می‌شود که برای دوره دوم تعهدات، دارای اعتبارند.
۱۰۸. کشورهای میزبان و خریدار گواهی‌ها ترغیب شوند تا گزارشی شفاف در رابطه با نتایج میزان کاهش بین‌المللی انتقال یافته (از جمله نتایج مورد استفاده به منظور پاسخ‌دهی به تعهدات بین‌المللی) تهیه نمایند. هدف از این و واحدهای کاهشی که تحت نظارت پیمان کیوتو هستند، بهبود در یکپارچگی محیط زیست و اجتناب از شمارش مجدد است.
۱۰۹. ارزش‌های اجتماعی، اقتصادی و محیط زیستی اقدامات داوطلبانه کاهشی و همچنین مزایای چند طرفه برای سازگاری، سلامت و توسعه پایدار باید به رسمیت شناخته شوند.
۱۱۰. مقرر شد تا در دوره ۲۰۱۶ الی ۲۰۲۰، فرآیندهای سنجش فنی موجود مربوط به کاهش انتشار که در تصمیم 1/CP. 19، پاراگراف ۵ (الف) و تصمیم 1/CP. 20، پاراگراف ۱۹ به آن‌ها اشاره شده است، مطابق با دانش علمی به روز شده، بهبود یافته و تقویت شوند. اقدامات مربوطه شامل موارد زیر می‌شوند:
- (الف) کشورها، نهادهای کنوانسیون و سازمان‌های بین‌المللی تشویق شوند تا در صورت صلاحدید در این پروسه که شامل موارد زیر است، مشارکت نمایند:
- همکاری با ذی‌نفعان غیر عضو؛
 - به اشتراک گذاشتن تجربیات و پیشنهادات، از جمله تجربیات و پیشنهادات بدست آمده از وقایع منطقه‌ای؛
 - مشارکت در تسهیل اجرای سیاست‌ها، اقدامات و فعالیت‌هایی که در طی این فرآیند مطابق با اولویت‌های ملی توسعه پایدار تعریف شده‌اند؛
- (ب) با توجه به نظر اعضا، تلاش شود تا دستیابی و مشارکت در این فرآیند توسط کشورهای عضو در حال توسعه و کارشناسان غیرعضو بهبود یابد.
- از انجمن اجرایی، مرکز و شبکه فناوری آب و هوایی مطابق با ضوابط کاری خود درخواست می‌شود تا:
- در جلسات کارشناسان فنی شرکت نموده و فعالیت‌های خود را در راستای یاری رساندن و حمایت از کشورها در افزایش اجرای سیاست‌ها و اقدامات تعریف شده در طی این فرآیند، بهبود بخشند.

- به صورت مرتب، در طی جلسات کارشناسان فنی در خصوص پیشرفت کار صورت گرفته در تسهیل اجرای سیاست‌ها، فعالیت‌ها و اقداماتی که در طی این فرآیند تعریف شده‌اند، به روز رسانی صورت گیرد.
- در گزارش سالانه مشترک خود، اطلاعاتی در رابطه با فعالیت‌های خویش، تحت این فرآیند به کنفرانس اعضاء ارائه دهند.
- (ت) کشورها تشویق می‌شوند تا از مرکز و شبکه فناوری آب و هوایی استفاده موثر نموده تا بتوانند در توسعه پیشنهادات مناسب رشد و ترقی پروژه‌های اقتصادی، محیط زیستی و اجتماعی در نواحی که پتانسیل بالا برای کاهش گازهای گلخانه‌ای دارند، مساعدت شوند.
۱۱۱. نهادهای اجرایی مکانیسم ملی کنوانسیون تشویق شوند تا در جلسات کارشناسان فنی مشارکت کرده و شرکت کنندگان را درباره سهم آن‌ها در سهولت پیشرفت کار در اجرای سیاست‌ها، فعالیت‌ها و اقدامات تعریف شده در طی فرآیند بازرسی فنی، آگاه نمایند.
۱۱۲. از دبیرخانه درخواست می‌شود تا فرآیندی که در پاراگراف ۱۱۰ به آن اشاره شده را سازماندهی کرده و نتایج آن را که شامل موارد زیر می‌باشد، انتشار دهد.
- (الف) با لحاظ نمودن نظر انجمن اجرایی فنی و سازمان‌های تخصصی مرتبط، جلسات مکرر کارشناسان فنی سازماندهی شوند. جلساتی که بر سیاست‌ها و اقدامات به منظور دستیابی به بهترین اقدامات با پتانسیل مقیاس‌پذیری و با قابلیت تکرار، تمرکز دارند.
- (ب) به طور سالانه جلساتی که در پاراگراف ۱۱۲ (الف) به آن اشاره شد، بهنگام‌سازی شود. در نتیجه، می‌توان از اطلاعات بدست آمده در این جلسات، برای نسخه‌ای خلاصه برای سیاست‌گذاری که در پاراگراف ۱۱۲ (پ) به آن اشاره شد، استفاده کرد. همچنین می‌توان از این اطلاعات در تهیه گزارش فنی در خصوص مزایای مربوط به کاهش و مزایای چند طرفه ناشی از سیاست‌ها و اقدامات در راستای بهبود میزان بلندپروازانه بودن کاهش انتشار و همچنین گزینه‌هایی برای حمایت از اقدامات آن‌ها استفاده نمود. اطلاعات این چنینی بهتر است به صورت اینترنتی و به سادگی در دسترس قرار گیرند.
- (پ) با توجه به مشورت‌های انجام شده با با سرگروه‌هایی که در پاراگراف ۱۲۲ به آن‌ها اشاره شده است، نسخه‌ای خلاصه برای سیاست‌گذاران تهیه شود که اطلاعاتی در رابطه با اقدامات و سیاست‌های ویژه به منظور دستیابی به بهترین اقداماتی با قابلیت تکرار و مقیاس‌پذیر را شامل شود. همچنین، این نسخه خلاصه شامل گزینه‌های مختلف برای پشتیبانی از اجرا و اقدامات نوآورانه مربوطه نیز می‌باشد. این نسخه باید حداقل دو ماه پیش از هر جلسه کنفرانس اعضاء چاپ شود. به علاوه، این نسخه به عنوان اطلاعات اولیه مورد استفاده در واقع مهمی که در پاراگراف ۱۲۱ به آن اشاره شده، لحاظ می‌گردد.
۱۱۳. مقرر شد که فرآیند اشاره شده در پاراگراف ۱۱۰ به طور مشترک توسط رکن فرعی اجرا و رکن فرعی فنی-علمی سازماندهی شده و به طور پیوسته تا سال ۲۰۲۰ اجرا شود.
۱۱۴. همچنین، تصمیم گرفته شد تا بازمینی بر فرآیندی که در پاراگراف ۱۰۰ به آن اشاره شده، صورت گیرد تا بر میزان تاثیرگذاری آن افزوده شود.
۱۱۵. بنا شد تا شرایط مالی، پشتیبانی و فن‌آوری لازم و کافی، در رابطه با ظرفیت‌سازی توسط کشورهای توسعه یافته، بهبود یابد تا بر میزان بلندپروازانه تعیین شده قبل از سال ۲۰۲۰ افزوده شود. در این راستا شدیداً کشورهای توسعه یافته ترغیب می‌شوند تا میزان حمایت مالی خود را افزایش دهند. به طوری که با در دست داشتن یک نقشه راه جامع برای دستیابی به مبلغ ۱۱۰ میلیارد دلار

آمریکایی تا سال ۲۰۲۰ برای کاهش و سازگاری، اقدام نمایند. در این راستا، منابع مالی مربوط به سازگاری نسبت به مقادیر فعلی به صورت چشمگیری افزایش یافته و حمایت‌هایی در رابطه با فن آوری و ظرفیت‌سازی نیز بیش از پیش ایجاد شود.

۱۱۶. تصمیم گرفته شد تا گفت و شنودی در رابطه با بیست و دومین جلسه کنفرانس اعضاء صورت گیرد تا پیشرفت کاری در اجرای تصمیم 19/CP. 1 پاراگراف‌های ۳ و ۴ مورد بررسی قرار گرفته و فرصت‌های مربوطه در راستای بهبود در گردآوری منابع مالی به منظور توسعه و انتقال فن آوری و ظرفیت‌سازی شناسایی گردد. این امر با هدف شناسایی راهکارهایی به منظور افزایش میزان بلندپروازانه بودن اثرات کاهش برای تمامی کشورها صورت می‌گیرد. این راهکارها شامل شناسایی فرصت‌های مربوطه به منظور ارتقاء در گردآوری و توزیع حمایت‌ها و بهبود محیط زیست می‌باشند.

۱۱۷. از نتایج مربوط به دستورکار لیما که در جلسه اقلیمی که در تاریخ ۲۳ دسامبر ۲۰۱۴ توسط دبیرخانه عمومی ملل متحد، مطرح شد، قدردانی می‌شود.

۱۱۸. از تلاش‌های ذی‌نفعان غیر متعهد در راستای افزایش گستره اقدامات اقلیمی استفاده شود و ثبت این اقدامات توسط نهادهای مستقل تصمیم‌گیرنده برای چارچوب اقدامات اقلیمی مورد تشویق قرار می‌گیرد.

۱۱۹. کشورها تشویق می‌شوند تا مستقیماً با ذی‌نفعان غیرمتعهد کار کنند تا تلاش‌ها سرعت یافته و در نتیجه اقدامات مربوط به کاهش و سازگاری تقویت شوند.

۱۲۰. همچنین، ذی‌نفعان غیر متعهد تشویق می‌شوند تا مشارکت خود را در فرآیندهای اشاره شده در پاراگراف ۱۱۰ و ۱۲۵ افزایش دهند.

۱۲۱. توافق شد تا مطابق با تصمیم 20/CP. 1 پاراگراف ۲۱، جلسه‌ای درباره دستورکار لیما، پاریس و در خصوص هر جلسه کنفرانس اعضاء در طول دوره ۲۰۱۶-۲۰۲۰ تشکیل شود. که در این جلسه به امور زیر پرداخته می‌شود:

(الف) مشارکت‌هایی در سطح سردمداران در راستای اجرای سیاست‌ها و اقداماتی لازم در فرآیندهای اشاره شده در پاراگراف‌های ۱۱۰ و ۱۲۵ بیش از پیش تقویت شوند. می‌توان از مباحث مذکور و نتایج آن در نسخه خلاصه برای سیاست‌گذاران که در پاراگراف ۱۱۲ (پ) به آن اشاره شد، استفاده نمود.

(ب) ایجاد فرصتی برای معرفی تلاش‌های داوطلبانه موثر و یا جدید، نوآوری‌ها و هم‌بستگی‌ها، از جمله اجرای سیاست‌ها و اقدامات مورد نیاز برای فرآیندهایی که در پاراگراف‌های ۱۱۰ و ۱۲۵ به آن‌ها اشاره شد و در نسخه خلاصه برای سیاست‌گذاران که در پاراگراف ۱۱۲ (پ) به آن اشاره شد، صورت گیرد.

(پ) وضعیت پیشرفت کاری مربوطه مورد بررسی قرار گیرد و ارزیابی شود و تلاش‌ها، نوآوری‌ها و هم‌بستگی‌های داوطلبانه جدید و یا موثر، سازماندهی شود.

(ت) فرصت‌هایی مناسب و مکرر برای مشارکت موثر اعضاء برجسته، سازمان‌های بین‌المللی، ذی‌نفعان غیرمتعهد و اقدامات نوآورانه مشارکتی بین‌المللی ایجاد شود.

۱۲۲. تصمیم گرفته شد تا دو سرگروه در سطح سردمداران در نظر گرفته شوند تا از طرف رئیس کنفرانس اعضاء اقدام نموده تا طی مشارکت‌های موثر در دوره ۲۰۱۶-۲۰۲۰، اجرای موفق تلاش‌های موجود و افزایش ایجاد تلاش‌های جدید، نوآوری‌ها و هم بستگی‌های داوطلبانه نوین و یا موثر از جمله موارد زیر، را تسهیل کنند.

(الف) همکاری با دبیرخانه اجرایی و رئیس فعلی و آتی کنفرانس اعضاء در راستای ایجاد هماهنگی برای واقعه سالانه‌ای که در پاراگراف ۱۲۱ به آن اشاره شد؛

(ب) مشارکت با اعضاء علاقمند و ذی‌نفعان غیرمتعهد؛ از جمله مشارکت‌هایی که منجر به افزایش اقدامات داوطلبانه نوآورانه در دستور کار لیما-پاریس گردد.

(پ) دستورالعملی در رابطه با سازماندهی جلسات کارشناسان فنی که در پاراگراف‌های ۱۱۲ (الف) و ۱۳۰ (الف) به آن‌ها اشاره شده است، تهیه و به دبیرخانه ارائه شود؛

۱۲۳. همچنین مقرر شد که سرگروه که در پاراگراف ۱۲۲ به آن‌ها اشاره شده است، باید در طول مدت دو سال به طور پیوسته موارد زیر را به اجرا رسانند:

(الف) رئیس کنفرانس اعضاء در بیست و یکمین جلسه، باید سرگروهی را در نظر بگیرد که برای یک سال از روز انتخاب تا آخرین روز کنفرانس اعضاء در جلسه بیست و دوم، خدمت رسانی کند.

(ب) رئیس کنفرانس اعضاء در بیست و دومین جلسه باید سرگروهی را لحاظ کند که در طی دو سال از روز انتخاب تا آخرین روز برگزاری کنفرانس اعضاء در جلسه بیست و سوم (نوامبر ۲۰۱۷) خدمت رسانی نماید.

(پ) سپس، رؤسای بعدی کنفرانس اعضاء باید سرگروهی را در نظر گیرند که برای دو سال خدمت رسانی کرده و در امور کاری سرگروه‌های انتخاب شده پیشین را نیز به نتیجه برساند.

۱۲۴. از تمام کشورهای علاقمند و سازمان‌های مرتبط دعوت شود تا از امور مربوط به کشورهای سرگروهی که در پاراگراف ۱۲۲ به آن‌ها اشاره شد، حمایت کنند.

۱۲۵. تصمیم گرفته شد تا در دوره ۲۰۱۶-۲۰۲۰، فرآیند بازرسی فنی در خصوص سازگاری راه‌اندازی شود.

۱۲۶. همچنین، مقرر شد که در فرآیند بازرسی فنی در خصوص سازگاری که در پاراگراف ۱۲۵ به آن اشاره شد، تلاش خواهد شد تا فرصت‌های مهم در راستای افزایش مقاومت، کاهش آسیب‌پذیری‌ها و افزایش درک و اجرای اقدامات سازگاری شناسایی شوند.

۱۲۷. به علاوه، تصمیم گرفته شد تا فرآیند بازرسی فنی اشاره شده در پاراگراف ۱۲۵ به طور مشترک توسط رکن فرعی اجرا و رکن فرعی علمی-فنی سازماندهی شود و توسط انجمن سازگاری اداره شود.

۱۲۸. بنا شد تا در فرآیند اشاره شده در پاراگراف ۱۲۵، موارد زیر دنبال شوند:

(الف) تسهیل در به اشتراک‌گذاری تجربیات، دروس فراگرفته شده و اقدامات مناسب؛

(ب) شناسایی اقداماتی که می‌توانند به طور چشم‌گیری، اجرای اقدامات کاهش‌ی را بهبود ببخشند؛ از جمله اقداماتی که گوناگونی اقتصادی را بهبود بخشیده و مزایای چندجانبه در راستای کاهش انتشار دارند.

(پ) ترویج اقدامات مشارکتی در راستای سازگاری؛

(ت) شناسایی فرصت‌هایی به منظور بهبود محیط زیست و شرایط لازم برای سازگاری در مفاد سیاست‌ها، روش‌ها و اقدامات ویژه.
۱۲۹. همچنین، تصمیم گرفته شد تا در فرآیند بازرسی فنی در خصوص سازگاری که در پاراگراف ۱۲۵ به آن اشاره شد، فرآیند، رویه‌ها، خروجی‌ها، نتایج و دروس فراگرفته شده از فرآیند بازرسی فنی که در پاراگراف ۱۱۰ به آن اشاره شد، در نظر گرفته شود.
۱۳۰. از دبیرخانه درخواست می‌شود تا از فرآیند بازرسی فنی که در پاراگراف ۱۲۵ به آن اشاره شد، حمایت کند. این حمایت شامل موارد زیر می‌باشد:

(الف) سازماندهی جلسات مکرر کارشناسان فنی با تمرکز بر سیاست‌ها، راهکارها و اقدامات ویژه؛
(ب) براساس جلساتی که در پاراگراف ۱۳۰ (الف) به آن‌ها اشاره شد و نتایج آن که در نسخه خلاصه برای سیاست‌گذاران که در پاراگراف ۱۱۲ (پ) مورد استفاده قرار می‌گیرد، گزارش فنی به طور سالانه در خصوص فرصت‌ها آماده شود تا اقدامات سازگاری و همچنین گزینه‌هایی در راستای پشتیبانی از اجرا بهبود یابد. کلیه این اطلاعات باید به صورت اینترنتی و به سادگی در دسترس قرار گیرند.

۱۳۱. تصمیم گرفته شد که در فرآیند اشاره شده در پاراگراف ۱۲۵، انجمن سازگاری همکاری داشته و راهکارهایی را شناسایی کند و این راهکارها بر اساس سازماندهی‌های موجود مربوط به برنامه کاری مرتبط به سازگاری، نهادها و موسسات تحت نظارت کنوانسیون در نظر گرفته شده و همسوسازی شوند.

۱۳۲. همچنین، تصمیم گرفته شد تا با توجه به ارزیابی اشاره شده در پاراگراف ۱۲۰، ارزیابی از فرآیند اشاره شده در پاراگراف ۱۲۵ صورت گیرد تا میزان اثرگذاری آن افزایش یابد.

۱۳۳. از کشورها و سازمان‌های ناظر دعوت می‌شود تا اطلاعاتی در خصوص فرصت‌های اشاره شده در پاراگراف ۱۲۶ را تا سوم فوریه ۲۰۱۶ ثبت نمایند.

۷. ذی‌نفعان غیر متعهد

۱۳۴. از تلاش‌های تمامی ذی‌نفعان غیر متعهد استقبال می‌شود تا در برابر تغییرات اقلیمی پاسخگو باشند. این ذی‌نفعان غیر متعهد شامل جامعه مدنی، بخش خصوصی، موسسه‌های مالی، شهرها و دیگر مسئولان محلی می‌باشند.

۱۳۵. از ذی‌نفعان غیر متعهدی که در پاراگراف ۱۳۴ به آن‌ها اشاره شد، دعوت می‌شود تا تلاش‌ها و اقدامات حمایتی خود را افزایش داده تا از میزان انتشار کم شود و/ یا مقاومت ایجاد شده و آسیب‌پذیری ناشی از اثرات مخرب تغییر اقلیم کاهش یابد. همچنین، نهادهای مستقل در تصمیم‌گیری که در پاراگراف ۱۱۵ به آن اشاره شد، نمایش داده شود.

۱۳۶. نیاز به بهبود دانش، فن‌آوری‌ها، اقدامات و تلاش‌های انجمن‌های محلی و مردم بومی در راستای پاسخ به تغییر اقلیم به رسمیت شناخته شود و چارچوبی برای تبادل تجربیات و به اشتراک‌گذاری بهترین اقدامات در رابطه با کاهش و سازگاری با روشی جامع و یکپارچه در نظر گرفته شود.

۱۳۷. همچنین، اهمیت نقش ایجاد انگیزه برای فعالیت‌های کاهش انتشار، از جمله ابزاری مانند سیاست‌های داخلی و قیمت‌گذاری کربن به رسمیت شناخته شود.

۷.۱ موضوعات اداری و بودجه‌ای

بیست و یکمین کنفرانس سالانه متعهدین کنوانسیون تغییر آب و هوای سازمان ملل
تهیه‌کنندگان: ماندانا مقصودی، مهتاب صادقی و آذین شهنی دانش.

دفتر طرح ملی تغییر آب و هوا

۱۳۸. به الزامات بودجه‌ای پیش‌بینی شده برای فعالیت‌ها توجه شود تا توسط دبیرخانه که در این تصمیم به آن اشاره شد، انجام پذیرد و درخواست شود که فعالیت‌های مربوط به این تصمیم، با توجه به منابع موجود مالی اجرا شوند.
۱۳۹. بر ضرورت در دسترس قرار دادن منابع بیشتر در راستای اجرای اقدامات مرتبط (از جمله اقداماتی که در این تصمیم به آن اشاره شد) و اجرای برنامه کاری که در پاراگراف ۹ به آن اشاره شد، تاکید شود.
۱۴۰. کشورها ترغیب می‌شوند تا سهمی داوطلبانه برای اجرای به موقع این تصمیم داشته باشند.

